

У НОМЕР:

№ 50 (4300)

П'ЯТНИЦЯ, 14 БЕРЕЗНЯ 2008 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У Польщі
Президент
говоритиме про
енергетичну
безпеку
і Євро-2012

Учора Президент України Віктор Ющенко побував з робочим візитом у Королівстві Бельгія. Як повідомляє прес-служба Президента, головна мета поїздки — участь у саміті Європейської народної партії. У Брюсселі український лідер провів переговори з генеральним секретарем Ради ЄС, Верховним представником ЄС з питань загальної зовнішньої політики і політики безпеки ЄС Хав'єром Соланою. А потім відбув до Польщі. Програмою візиту передбачено, що Віктор Ющенко зустрінеться з Маршалком Сейму Республіки Польща Броніславом Комаровським.

► СТОР. 7

Підписано угоду з
«Газпромом»

Голова правління ВАТ «Газпром» Олексій Міллер і голова правління НАК «Нафтогаз України» Олег Дубина підписали угоду про розвиток відносин у газовій сфері. Про це повідомляє «Інтерфакс». Відповідно до угоди, з березня по грудень 2008 р. в Україну буде поставлений газ центрально- і середньоазійського походження в обсязі не менш як 49,8 млрд. кубометрів за ціною 179,5 дол. за 1 тис. кубометрів. Покупцем газу на кордоні з Україною буде НАК «Нафтогаз України». При цьому поставки середньоазійського газу в січні-лютому в обсязі 5,2 млрд. кубометрів будуть цілком оформлені й оплачені за контрактами «RosUkrEnergo» і «UkrGasEnergo».

► СТОР. 7

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора Великополовецький загальновійськовий полігон, що на Київщині, перетворився на частину Косово. Тут українські миротворці складали тест на професійну придатність. Військовослужбовці 72-ї окремої механізованої бригади 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України у спеціально обладнаному миротворчому містечку патрулювали, охороняли важливий об'єкт, супроводжува-

ли колону з людьми та вантажами. Отже, виконували все те, що доведеться робити невдовзі у миротворчій місії.

Саме цей підрозділ становить основу запланованої на квітень десятої ротації національного контингенту спільного українсько-польського миротворчого батальйону «УкрПолбат» багатонаціональної тактичної групи «East» сил КФОР у Косово.

Не втратити шанс перетворитися на мекку

Україна може зіграти істотну інтеграційну роль у відносинах, взаємодії, взаєморозумінні між сходом і заходом євразійського континенту. Про це йшлося на вчорашньому «круглому столі» «Нейтральний статус як парадигма зовнішньополітичної стратегії України» за участю політиків, політологів, науковців.

Очевидно, наголошували учасники засідання, що українське суспільство може втратити реальний і дуже привабливий шанс для динамічного розвитку країни в разі якщо зовнішньополітичний вектор діяльності держави не ув'язується з національною ідеєю, що об'єднує народ, або навіть суперечить їй.

► СТОР. 2

Політолог Андраник Мігранян (Росія) і перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань культури та духовності Інна Богословська.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОРОТКО

- ☐ У Києві розпочався Український тиждень моди.
- ☐ У Франції помер останній ветеран Першої світової війни — 110-річний Лазар Понтічеллі.
- ☐ Через отруєну пшеницю у одному з сіл Тернопільської області загинуло більш як 150 курей та іншої домашньої птиці.
- ☐ Затримано підозрюваного у скоєнні акту вандалізму у Бердичеві.

(За повідомленнями Укрінформу).

ПРЯМА ЛІНІЯ

З перших вуст

Хочете знати, що відбувається у Верховній Раді? Як працює коаліція? Якими будуть зміни до державного бюджету на 2008 рік? На ці та інші запитання ви можете отримати відповіді від керівника фракції БЮТ у Верховній Раді Івана КИРИЛЕНКА 19 березня, якщо зателефонуєте за номером 503-61-95 до редакції «Голосу України» з 15 години до 16.30.

ПОДІЇ

Вибух на хімзаводі: шестеро потерпілих

Унаслідок вибуху на хімічному підприємстві імені Петровського, що на Луганщині, постраждало шестеро людей. Це сталося під час транспортування технологічних відходів до місця їх утилізації. У кузові ЗІЛа, крім 38 кг порохівих відходів, перебували ще шість робітників, які супроводжували вибухонебезпечний вантаж. Усі вони постраждали. Двох у тяжкому стані доправлено до обласного опікового центру, четверо дістали травми різного ступеня тяжкості. Водій вантажівки і двоє пасажирів у кабіні залишилися неушкодженими. За попередніми даними територіального управління Держгірпромнагляду, вибух спричинило грубе порушення правил безпеки.

► СТОР. 6

Кілька сіл Чернігівщини оточила повінь

Незважаючи на відсутність снігу, в багатьох місцях Десна вийшла з берегів. Повеневі води прибувають з Росії і вже оточили сім населених пунктів. Відрізані від транспортного сполучення села Бирине, Прокопівка, Підгірне Новгород-Сіверського району, Пекарів, Кнута, Синютин, Костирів Сосницького району. Шляхи до них затопило. До населених пунктів організовано доставку хліба та найнеобхіднішого, повідомляє наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.

ВРОЖАЙ-2008

Посівам бракує вологи

Ще третього березня вивели в поле посівні агрегати у половині господарств південного на Вінниччині Ямпільського району. «Торік нас так припекла спека, що втратили половину річного валового виробництва зерна, — каже заступник начальника районного управління сільського господарства Василь Рочняк. — Зібрали лише 40 тисяч тонн зернових. Тому, як тільки блиснуло сонце, поспішили в поле».

Прогнози на нинішню весну також невтішні. За словами співрозмовника, у ґрунті лише 60 відсотків необхідної до потреби вологи. А глибинної, яка живить кореневу систему, ще менше. «Хто раніше посіє, в того насіння хоч трохи спіймає вологу...». Саме з цієї причини площі ранніх ярих культур звели до мінімуму. Вони не такі витривалі, як озимі, посіви яких збільшили на 20 відсотків.

► СТОР. 6

Главу парламенту запросили до Російської Федерації

Голова Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Сергій Миронов запросив Голову Верховної Ради України Арсенія Яценюка відвідати Російську Федерацію з офіційним візитом. Він має відбутися напередодні чергового засідання Міжпарламентської асамблеї держав-учасниць Співдружності незалежних держав (МПА СНД), яке відбудеться 2—4 квітня цього року. За повідомленням прес-служби Верховної Ради, під час візиту планується провести низку переговорів, спрямованих на подальшу активізацію та поглиблення двосторонніх українсько-російських відносин, зокрема, їх парламентської складової. Передбачаються, зокрема, зустрічі Голови Верховної Ради з Президентом Російської Федерації Володимиром Путіним і з новообраним Президентом РФ Дмитром Медведевим, з керівництвом парламенту Російської Федерації.

Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк та народний депутат Таріел Васадзе за власні кошти придбали та подарували дівчинці-інваліду Інесі Посисень автомобіль «Таврія». Дівчинка, яка не має рук, проживає у селі Тухольці Львівської області. Інеса давно мріяла про власний автомобіль на акумуляторах з автоматичною коробкою передач. Рішення про придбання автомобіля народні депутати прийняли після сюжету про родину Посиснів, який з'явився на одному з українських телеканалів. Автомобіль буде доставлено сім'ї наприкінці поточного тижня.

Членів ЦВК закликають подати у відставку

Учора через відсутність кворуму Центральна виборча комісія знову не змогла розпочати своє засідання для реєстрації 15 депутатів Київради, обраних за списком Блоку Юлії Тимошенко. За повідомленням «Українських новин», на засідання з'явилися лише 5 членів ЦВК з 15, тоді як для відкриття засідання потрібен кворум з 10 осіб.

На засіданні також не було голови ЦВК Володимира Шаповала, оскільки він заявив, що відкріє засідання Центровборчкому тільки після рішення, прийнятого членами комісії на нараді. Та оскільки таке рішення ухвалено не було, то В. Шаповал закликав усіх членів Центровборчкому подати у відставку. На його думку, ситуація, що склалася в ЦВК, спровокована закладеним у законі квотним принципом представництва парламентських політичних сил у комісії. Тож стосунки між членами ЦВК відображають ситуацію в парламенті. Водночас голова ЦВК підкреслив, що не має наміру ініціювати відставку окремих членів комісії, а погодиться лише на відставку всіх. Окрім того, він висловився за внесення змін до Закону «Про Центральну виборчу комісію» в частині принципу формування складу ЦВК. На думку В. Шаповала, ухвалення змін до закону, які давали б змогу формувати склад ЦВК не за партійним принципом, сприяло б налагодженню ефективної роботи комісії.

Розмір державної соціальної допомоги — не нижчий від прожиткового мінімуму

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики та праці рекомендує Верховній Раді прийняти за основу законопроект про внесення змін до статей 5 та 8 Закону «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», яким пропонується з 1 січня 2009 року надавати державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям, виходячи з розміру прожиткового мінімуму.

Автор законопроекту, народний депутат М. Папів, аргументував необхідність прийняття законопроекту тим, що «до стабілізації економічного становища в Україні розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям визначається, виходячи з показника рівня забезпечення прожиткового мінімуму, який затверджується одночасно з прийняттям закону про державний бюджет на відповідний рік».

За його розрахунками, реалізація законопроекту потребуватиме виділення з держбюджету близько 1 мільярда 537 мільйонів гривень. Комітет Верховної Ради підтримав законодавчу пропозицію, спрямовану на посилення соціального захисту малозабезпечених сімей, а також дотримання вимог Конституції, Закону «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії», згідно з якими розміри державних соціальних допомог не повинні бути нижчими за прожитковий мінімум, встановлений законом.

Комітет Верховної Ради з питань податкової та митної політики рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з приєднанням до Конвенції про тимчасове ввезення». Законопроект (реєстр. номер 2142) розроблено урядом для приведення Митного кодексу та Закону «Про транзит вантажів» у відповідність із Законом «Про приєднання України до Конвенції про тимчасове ввезення». На засіданні комітету зазначалося, що Конвенція про тимчасове ввезення (Стамбульська конвенція), що набрала чинності у 1993 році, передбачає застосування системи гармонізованих спрощених митних процедур шляхом використання єдиного міжнародного митного документа — карнету А.Т.А. Система А.Т.А. застосовується 56 країнами, у тому числі Російською Федерацією, наголошували народні депутати, і «дозволяє шляхом використання стандартного митного документа замінити національні митні декларації та ідентифікувати товари, що тимчасово ввозяться чи вивозяться з митної території країни, які є сторонами конвенції».

На засіданні також вказувалося, що прийняття законопроекту створить сприятливі умови для тимчасового безмитного ввезення товарів через усунення перешкод, що виникають при оформленні митної декларації за встановленою в кожній країні формою під час ввезення товарів у цю країну. А також при сплаті митних податків і зборів у разі невивезення товарів в обумовлений термін, що сприятиме розвитку міжнародної торгівлі.

Комітет Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин рекомендує парламенту прийняти в цілому законопроект «Про внесення змін до статей 116, 124 Земельного кодексу України» (щодо набуття права оренди земельних ділянок за результатами аукціону). Законопроект (реєстр. номер 1368) передбачає уточнити положення Земельного кодексу з питань набуття права оренди земельних ділянок за результатом аукціону.

На засіданні один із авторів проекту, народний депутат В. Бевзенко, зазначив, що «суть змін полягає у приведенні у відповідність окре-

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

У Верховній Раді відбувся семінар «Удосконалення законодавства України про угоди про розподіл продукції», організований Комітетом з питань економічної політики. На знімку (зліва направо): керівник проекту USAID «Консалтінгова підтримка уряду України щодо угод про розподіл продукції» Девід Кейс, заступник міністра охорони навколишнього природного середовища Володимир Ігнащенко, голова Комітету з питань економічної політики Олександр Ткаченко.

мих норм Земельного кодексу з Законом «Про оренду землі» в частині набуття права оренди земельних ділянок на аукціонах та визначити, в яких випадках юридичні та фізичні особи можуть набувати в оренду земельні ділянки без проведення аукціону. Це, на його думку, «дасть можливість усунути суперечності між окремими статтями цих законодавчих актів та розблокувати питання передачі в оренду земельних ділянок юридичним та фізичним особам, які отримали дозволи (ліцензії) для добування корисних копалин та спеціальне водокористування».

Крім того, наголошували члени комітету, законопроект допоможе врегулювати питання, передбачивши, що аукціони з продажу права оренди проводяться лише за наявності розробленої документації з землеустрою щодо відведення земельної ділянки. Комітет також вважає, що прийняття законопроекту сприятиме запобіганню негативних економічних наслідків, зумовлених недосконалістю законодавства при набутті права оренди земельних ділянок на аукціонах тощо.

Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони розглянув питання про стан підготовки змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» в частині фінансового забезпечення потреб національної безпеки і оборони.

Члени комітету заслухали доповіді керівників міністерств та інших центральних органів виконавчої влади. Народні депутати відзначили, що запити розпорядників бюджетних коштів щодо асигнувань на 2008 рік відповідно до чинних державних програм і нормативів забезпечення військ не знаходять належної підтримки в уряді.

Комітет наполягає на 100-відсотковому забезпеченні фінансування критично важливих напрямів, передусім: грошового забезпечення військовослужбовців і оплати праці працівників, будівництва і придбання житла, технічного переоснащення парку ОВТ, утилізації ракет, боеприпасів, протипіхотних мін, ракетного па-

лива. За попередніми оцінками, які можуть бути уточнені урядом при доопрацюванні проекту змін до державного бюджету, члени комітету вважають, що для фінансування вказаних критично важливих напрямів необхідно додатково виділити: Міноборони — 7,5 млрд. грн.; Службі безпеки — 1,5 млрд. грн.; Службі зовнішньої розвідки — 120 млн. грн.; Мінпромполітики — 47,7 млн. грн.; Національному космічному агентству — 115 млн. грн.; Держслужбі спеціального зв'язку та захисту інформації — 111 млн. грн.; адміністрації Державної прикордонної служби — 351 млн. грн.; Управлінню держохорони — 91,6 млн. грн.; Державній спеціальній службі транспорту — 28,3 млн. грн.

Комітет також вважає необхідним при підготовці змін до Закону «Про Державний бюджет на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» вилучити із нього норми, які погіршують визначені чинними законами стандарти соціального захисту. А саме: скасування компенсації за речове майно; визначення Кабміном всупереч чинному законодавству розміру оплати півтоків; скасування гарантованого для військовослужбовців, звільнених з військової служби у зв'язку з реформуванням Збройних Сил, права на отримання житла протягом трьох років; обмеження пільг в оплаті житлових та комунальних послуг, безоплатного проїзду, пільгового санаторно-курортного лікування.

Учора відбулося засідання Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я з обговорення стану виконання постанови Верховної Ради «Про невідкладні заходи щодо збереження цілісності лікувального комплексу Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» та доручення Президента щодо розробки та затвердження державної програми розвитку УДСЛ «Охматдит» на 2006-2011 роки. В засіданні комітету також взяли участь представники Міністерства охорони здоров'я та Академії медичних наук, провідні спеціалісти в галузі педіатрії.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Не втратити шанс перетворитися на мекку

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зокрема, це стосується Північноатлантичного альянсу. Протистояння лобістів приєднання України до міжнародних військово-політичних блоків чи навпаки сягнуло апогею, переконаний директор Європейського інституту політичної культури Олександр Булавін. «Барикадувати Голову Верховної Ради і влаштовувати штовханину біля трибуни законодавчого органу — це не аргумент, якщо ми хочемо серйозно говорити про міжнародну інтеграцію», — наголосив він. Подальші рухи в напрямку «за НАТО» і «проти НАТО» загрожують поглибити процес розколу суспільства. А у нейтралітеті, переконаний він, — великі переваги. Зокрема, для розвитку України як транзитної держави. Скажімо, проект будівництва шести тунелів під Керченською

протокою (вартістю 4,5 млрд. доларів) міг би дати Україні щорічно мільярди доларів прибутку. «Це перетворило б країну на мекку для реалізації комерційних проектів, сервісу світового рівня, будівництва та обслуговування, банківських операцій, індустрії», — зазначив О. Булавін.

Нині всі розмови про вступ до НАТО безпідставні, переконана народний депутат Інна Богословська (Партія регіонів). «Ще поглянь у вчора», — зазначила вона. Регіонали пропонують скликати в Україні, як у нейтральній державі, міжнародну конференцію з питань обговорення парадигми нового світового порядку. «Київ може стати Гельсінкі XXI століття, а Україна — Швейцарією», — додала вона.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Ліві сили проти НАТО

Учора голови КПУ — Петро Симоненко, СПУ — Олександр Мороз, СДПУ(о) — Юрій Загородній, ПСПУ — Наталія Вітренко, інші лідери політичних партій та голови громадських організацій під час «круглого столу» підписали відкритий лист до Генерального секретаря НАТО Яапа де Хооп Схеффера проти приєднання України до Плану дій щодо членства в НАТО.

Учасники розповіли, що прохання про приєднання до ПДЧ суперечить волі країни бути постійною нейтральною позаблоковою державою, проголошеної в Декларації про державний суверенітет і закріпленій в Основному Законі. Вони зауважили, що зміст листа, направленного Президентом, Прем'єр-міністром та Головою Верховної Ради на розгляд до Бухарестського саміту, суперечить Конституції. Адже рішення про вступ до військово-політичного блоку, що передбачає делегування частини державного суверенітету або початок процедури приєднання до ПДЧ, в обов'язковому порядку вимагає попередньої згоди народу, яку може дати лише загальнонаціональний референдум. Окрім того, підписання «листа трьох» відбулося без згоди українського суспільства та парламенту.

Вони наголосили, що ухвалене за таких обставин рішення про приєднання України до ПДЧ не відповідає справжнім інтересам і прагненням українського народу та може спровокувати загострення суспільно-політичної ситуації в країні. А це ще більше погіршить ставлення наших громадян до Північноатлантичного альянсу та ускладнить відносини між Україною та НАТО.

Сергій МЕЛЬНИК.

САМОВРЯДУВАННЯ

А запевняли:
коштів катма

На 61 тисячу гривень фінансових порушень виявили ревізори КРУ області під час інспектування сільського комунального підприємства.

Створена при Збур'ївській сільській раді Голопристанського району структура, збираючи з населення кошти за водоко-ристування, не поспішала «уза-конити» їх шляхом оприбутку-вання. Зокрема, встановлено, що до каси підприємства не бу-ли здані 10 тисяч гривень. Від-повідальні за збирання грошей пояснили: із зібраної суми 5 тисяч витрачено на зарплату за усною домовленістю з сільра-дою. Решту готівки особисто передано сільському голові. Ви-явлено розбіжності із загаль-ною сумою оприбуткованої ви-ручки. Нестачу частково, у сумі три з лишком тисячі, погашено в ході ревізії. З'ясовано також, що більш як 23 тисячі сільрада перерахувала одній із херсон-ських товарних бірж, з яких більша частина пішла на при-дбання основних засобів та сплату брокерських послуг, а кошти безпідставно списано на витрати установи. Крім того, сільська скарбниця через про-рахунки при відчуженні кому-нального майна недоотримала 11,5 тисячі гривень.

Алла БРУСИЛОВА.

Чи була вина судді,
скаже суд

Слідчим відділом прокуратури Криму за-кінчено розслідування кримінальної справи щодо судді Феодосійського міського суду, який постановив свідомо неправосудне рі-шення з приводу Указу Президента про дос-трокове припинення повноважень Верховної Ради. Нині цю кримінальну справу направ-лено до Апеляційного суду Криму, якому на-лежить розглядати по суті зібрані прокурату-рою докази вини служителя Феміди у вчи-ненні злочину, передбаченого ч.1 ст.375 КК України, повідомили в прокуратурі автоно-мії. Й нагадали: п'ятого квітня цього року суддя Феодосійського міськсуду, перевищи-ши посадові повноваження, з порушенням встановленого порядку реалізації констити-ційних засад судочинства, не відкриваючи провадження за адміністративним позовом, розглянув по суті клопотання про забезпе-чення позову, виніс свідомо неправосудне рішення, яке негайно й видав позивачу.

За цією ухвалою феодосійський суддя не-законно заборонив Кабінету Міністрів, Дер-жавному казначейству, іншим центральним і місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування вживати заходи, вчиняти будь-які дії, а також приймати будь-які рішення щодо виконання Указу Прези-дента від 02.04.07 року «Про дострокове при-пинення повноважень Верховної Ради Укра-їни». Цією самою ухвалою суддя заборонив Центральній виборчій комісії України вжи-вати заходів до виконання зазначеного Ука-зу Президента, а також заборонив політич-ним партіям та блокам висувати кандидатів у депутати на позачергових виборах народних депутатів України, подавати для реєстрації до ЦВК документи кандидатів у депутати, виготовляти та розміщувати друковану пе-редвиборну агітаційну продукцію.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Де справи ладяться, там і пісня лунає

З кожним роком населені пункти Ко-вельського району стають дедалі більше схожими на європейські містечка. Світлі вулиці і відремонтовані автошляхи, охайні будиночки культури й газифіко-вані оселі, лікарні з Інтернетом і бібліо-теки зі свіжими номерами газети «Голос України»... Словом, голові райдержад-міністрації Вадиму Грищуку є чим пи-шатися. А де справи ладяться, там і піс-ня лунає. Але про все по порядку.

Економічною візитівкою району, поза сумні-вом, є БАТ «Ковельмолоко» (в загальнорайон-ному показнику 92 відсотки). Торік товариство збільшило випуск продукції на 246 мільйонів гривень, що на третину більше, ніж у поперед-ньому році. Звісно, були часи, коли на комбіна-ті в камерах, де нині дозрівають пікантні сири, вирощували гриби-гливи. Мало того, підприєм-ство чекала доля банкрутілого, якби влада ра-йону не зуміла зберегти його від розкращання і не знайшла ефективного власника.

Нині розвиваються і Радошинське кар'єро-управління Укрзалізниці, ТзОВ «Олше», «Фо-мальгаут-Ковель», СЛАН «Тур»...

Не підводять і аграрії. Минулого року вони збільшили виробництво м'яса на 20 відсотків, яєць — в 3,4 рази. Район серед лідерів по кра-їні з вирощування волинської м'ясної породи великої рогатої худоби: сільгосппідприємства утримують майже 20 тисяч голів. Такий еко-номічний розвиток істотно позначився на підвищенні рівня життя його мешканців. Так, середньомісячна зарплата в 2007 році зросла на 34 відсотки.

Чимало зроблено і для вирішення соціаль-них питань. За минулий рік у районі газифі-ковано сім сіл. Незабаром блакитне паливо прийде в оселі мешканців села Жмудче. Крім того, районна влада серйозно зайнялася ву-личним освітленням, а на облаштування шля-хів витратила майже два мільйони гривень.

Постійно поліпшується й медичне обслуго-вування населення. Для районних лікарень за кошти місцевого бюджету закуповують маши-ни швидкої допомоги, а для медичних праців-ників деяких населених пунктів — велосипе-ди. Майже 70 тисяч гривень витрачено на за-купівлю нового медичного обладнання, ком-п'ютерів, холодильників для лікувальних уста-нов району. Ще 16 тисяч пішло на придбання 75 мобільних телефонів для керівників закла-дів охорони здоров'я.

Здавна відомо, де справи ладяться, там і пісня лунає. Творчі звіти аматорів сцени ра-йону завжди стають подією в області. Культу-ра фінансується не за залишковим принци-пом. Протягом 2007 року капітально відре-монтовано районний Будинок культури в се-лищі Голуби, будинки культури в селах Дубо-ве, Дроздні, Колодяжне, Кричевичі, Любитів, Мельниці, Підріжжя та інші культосвітні ус-танови. На що з районного і сільських бюд-жетів витрачено 525 тисяч гривень. Книжко-вий фонд бібліотек постійно поповнюється, і, до речі, в усіх 40 книгозбірнях району мож-на прочитати парламентську газету «Голос України».

Звичайно, чимала заслуга в здобутках депу-татів і голови районної ради Миколи Гайдучика, які завжди намагаються вникнути в усі аспекти життя регіону, і з максимальною ви-годою використати бюджетні кошти.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Робота народних депутатів — не лише сесійні засідання у будинку під скляним куполом на вулиці Гру-шевського чи у парламентських ко-мітетах. Вони не тільки пишуть за-конопроекти, аналізують правове поле країни, а й дбають про своїх виборців. Яскравий приклад — на-родний депутат Олег Ляшко (фрак-ція БЮТ). Він доволі часто буває на Чернігівщині й добре знає пробле-ми, які непокоять жителів краю.

Із звернення народного депутата Олега Ляшка до Першого віце-прем'єр-міністра Олександра Турчинова: «... Виконання фун-кцій обласного закладу з надання акушер-сько-гінекологічної допомоги населенню покладено на пологовий будинок міста Чер-нігова, в якому щорічно лікується близько 1600 жінок із сільської місцевості, що стано-вить майже 30 відсотків від усієї кількості пролікованих жінок у цьому закладі. Врахо-вуючи, що демографічна ситуація в області через забруднення значних територій внаслі-док аварії на ЧАЕС одна з найгірших у дер-жаві, багато жінок, котрі народжують дітей, потребують висококваліфікованої медичної допомоги, яку неможливо надати в районних лікарнях. Через це показники материнської та дитячої смертності в області залишаються значними...

... Чернігівська обласна рада... кілька разів зверталася до керівництва держави з прохан-ням дати відповідні доручення щодо фінан-сування з обласного бюджету будівництва акушерсько-гінекологічного корпусу, що сприятиме підвищенню рівня народжуванос-ті в сільській місцевості. Та, незважаючи на відповідні доручення Прем'єр-міністра у травні минулого року, питання залишається невирішеним.

Торік з ініціативи голови Чернігівської обласної ради Наталі Романової на виготов-лення проектно-кошторисної документації для будівництва акушерсько-гінекологічного корпусу з обласного бюджету виділено 600 тисяч гривень (загальна вартість виготовлен-ня проектно-кошторисної документації — 1,2 мільйона гривень). Проте через істотну вар-тість (орієнтовно близько 40 мільйонів гри-вень) здійснити будівництво такого об'єкта за рахунок коштів місцевого бюджету немож-ливо.

... Прошу вас, Олександр Валентиновичу, дати доручення Міністерству фінансів під час внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України» передбачити окремим ряд-ком цільові кошти в сумі 10 мільйонів гривень на виготовлення проектно-кошторисної доку-ментації та фінансування будівництва акушер-сько-гінекологічного корпусу на 120 ліжок на базі Чернігівської обласної лікарні, де плану-ється розмістити також пологове відділення,

відділення екстра-генітальної патоло-гії, гінекологіч-не відділення, від-ділення інтенсив-ної терапії та реанімації, відділен-ня інтенсивної те-рапії та реанімації для новонародже-них».

В іншому зверненні Олег Ляшко звертає увагу на таке: «В Сосницькому ра-йоні Чернігівської області склалася критична ситуація з надання медичних послуг населе-ню. Передусім вона зумовлена нестачею лі-карів у Сосницькій ЦРЛ. На даний час не вистачає лікарів таких важливих спеціальнос-тей, як хірургія, терапія, педіатрія. Близько половини працюючих лікарів мають пенсій-ний чи близький до нього вік. Через відсут-ність лікарів закрито інфекційне відділення, перебувають під загрозою закриття пологове, хірургічне відділення.

Ліквідація цих основних відділень призведе до закриття Сосницької ЦРЛ, яка має од-ну з найпотужніших матеріально-технічних баз серед північних районів області. Хоча за умови повного забезпечення медичними кад-рами цей заклад, враховуючи зручне геогра-фічне розташування Сосниці, міг би стати міжрайонним центром з питань охорони здо-ров'я. Та молоді спеціалісти не бажають їха-ти в район через відсутність житла.

Усвідомлюючи критичну ситуацію, се-лищна рада рішенням від 6 лютого 2008 року передбачила виділення коштів у сумі 70 ти-сяч гривень на проектування 8-квартирного житлового будинку для працівників гумані-тарної, соціальної сфери. Погоджено також питання виділення земельної ділянки під за-будову. Орієнтовна вартість будівництва ста-новить 2 мільйони гривень.

Зважаючи на викладене, прошу Вас, ша-новний Олександр Валентиновичу, дати до-ручення під час внесення змін до Закону «Про Державний бюджет» передбачити цільові кошти в сумі 2 мільйони гривень на фінансування будівництва житлового будин-ку для працівників гуманітарної, соціальної сфери у селищі Сосниця Чернігівської облас-ті».

А ось інша проблема, яка хвилює народ-ного депутата: «Шановний Олександр Ва-лентиновичу! Через вкрай недостатні обсяги фінансування ремонтних робіт на основних місцевих дорогах Чернігівської області пр-тягом багатьох років переважна більшість із них має незадовільний стан покриття, що викликає численні скарги населення та зава-жає розвитку виробництва. У зв'язку з цим, з метою покращення соціально-економічної ситуації в області, прошу Вас дати доручення

Укравтодору та Мінфіну вишукати можли-вість збільшити фінансування на відновлен-ня асфальтобетонного покриття доріг у Чер-нігівській області й виділити у 2008 році до-даткові кошти:

Сосницький район (7 кілометрів — 4,35 мільйона гривень),
Срібнянський район (2,5 кілометра — 1,5 мільйона гривень),
Варвинський район (27,5 кілометра — 16,5 мільйона гривень),
Прилуцький район (26 кілометрів — 15,6 мільйона гривень),
Борзнянський район (45 кілометрів — 27 мільйонів гривень),
Коропський район (32,5 кілометра — 19,5 мільйона гривень),
Бахмацький район (25,5 кілометра — 15,3 мільйона гривень),
Талалаївський район (12 кілометрів — 7,2 мільйона гривень),
Носівський район (56 кілометрів — 33,6 мільйона гривень).

Всього першочергових робіт на загальну суму 140,5 мільйона гривень потребує 234 кі-лометри доріг Чернігівської області».

Народний обранець прагне допомогти жителям області вирішити й інше наболіле питання, а тому звертається до керівництва уряду: «Станом на початок 2008 року майже дві третини Чернігівської області, переважно сільські населені пункти, залишаються не га-зифіковані. Пояснюється це не лише нестачею коштів відповідної державної субвенції на будівництво підвідних газопроводів до сіл, а й відсутністю достатньої кількості автома-тичних газорозподільних станцій (АГРС). Та оскільки вартість проектування і будівництва однієї АГРС становить понад 8 мільйонів, відшукати такі значні кошти в місцевих бюд-жетах неможливо...

Аби розв'язати проблему газифікації де-сятків сіл Чернігівської області, в яких про-живають десятки тисяч людей, прошу Вас, шановний Олександр Валентиновичу, дати доручення НАК «Нафтогаз України» під час формування плану витрат на 2008 рік враху-вати видатки на: будівництво АГРС під села-ми Курінь Бахмацького району, Комарівка Борзнянського району, Вертіївка Ніжинсько-го району, Обухове Талалаївського району».

Не оминув увагою Олег Ляшко і ювілей обласного центру. Він звертається до першого віце-прем'єра: «Враховуючи історичне, куль-турне, соціально-економічне значення Черні-гова, міська рада... виступила з ініціативою про відзначення на державному рівні 1100-річчя першої літописної згадки про місто...

На виконання постанови Верховної Ради від 12 квітня 2007 року Кабінет Міністрів ут-ворив організаційний комітет та розробив за-ходи з відзначення цієї знаменної дати. Пе-релік зазначених заходів на суму 106,2 міль-йона гривень був направлений у Міністер-ство фінансів та інші відомства для врахуван-ня його під час складання державного бюд-

жету на 2008 рік і передбачав, зокрема, фі-нансування:

— робіт, пов'язаних із відновленням фун-кціонування каналізаційного колектора міста Чернігова в сумі 15,4 мільйона гривень;
— реконструкції доріг центральної части-ни міста Чернігова, що суміщаються з націо-нальними та регіональними дорогами, у сумі 40 мільйонів гривень;
— реконструкції історичної частини міста, пам'яток архітектури, музеїв тощо в сумі 50,8 мільйона гривень.

Та, на жаль, Законом «Про Державний бюджет на 2008 рік» кошти на відзначення 1100-річчя першої літописної згадки про міс-то Чернігів не передбачені.

Зважаючи на викладене, прошу Вас, ша-новний Олександр Валентиновичу, дати до-ручення Міністерству фінансів під час вне-сення змін до Закону «Про Державний бюд-жет» передбачити окремим рядком цільові кошти в сумі 106,2 мільйона гривень на від-значення 1100-річчя першої літописної згад-ки про місто Чернігів».

Народний обранець піклується і про вша-нування пам'яті Миколи Гоголя. Він пише у листі на ім'я Першого віце-прем'єр-міністра: «На виконання Указу Президента від 18 сер-пня 2006 року «Про відзначення 200-річчя від дня народження Миколи Васильовича Гого-ля» розпорядженням Кабінету Міністрів від 30 серпня 2007 року в державному бюджеті на 2008 рік на ці цілі передбачена субвенція в розмірі 200 мільйонів гривень, розпорядни-ком якої є Міністерство культури і туризму.

Однак кошти ці чомусь повністю плану-ється спрямувати на реставраційні та інші роботи на об'єктах лише Полтавської облас-ті, де народився М. Гоголь. При цьому жод-ної копійки з вищезгаданої державної суб-венції не передбачається спрямувати на Чер-нігівську область, де з 1821-го по 1828 роки М. Гоголь навчався у Ніжинській гімназії ви-щих наук і де він сформувався як особис-тість. Адже саме у Ніжині М. Гоголь написав свої перші літературні твори, на сцені гімна-зійного театру він уперше виступив як актор і режисер-постановник вистав. Пам'ять про М. Гоголя увічнена у музейних експонатах, бібліотечних фондах, назві вулиць тощо.

Зважаючи на викладене, просив би Вас, шановний Олександр Валентиновичу, дати доручення Міністерству фінансів збільшити на 10,68 мільйона гривень обсяг відповідної державної субвенції для проведення будів-ництва, капітального ремонту та заходів у Ні-жинському державному університеті імені Миколи Гоголя».

На завершення хочу підкреслити: Перший віце-прем'єр-міністр Олександр Турчинов уважно поставився до звернення народного депутата Олега Ляшка. По кожному з них він дав доручення відповідним міністерствам і відомствам і поінформував про це народного обранця.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

Менеджер для Феміди

Ювілей Верховного Суду збігся з досить бурхливим витком розвитку вітчизняної судової системи

...Своєю непідкупністю суддя дратував усе місто.
Сучасний фольклор

У березні у Верховного Суду України річниця — 85 років від дня створення. Історично ця державна інституція є продовжувачем козацьких старшинських судів і Генерального суду, заснованого за часів УНР. Однак літопис безперервної діяльності Верховний Суд веде з 11 березня 1923 року, коли відповідно до декрету тодішнього Всеукраїнського ЦВК очолив судову систему Української Соціалістичної Радянської Республіки й почав роботу приблизно в том вигляді, в якому функціонує й нині: голова, заступник, чотири колеги.

Слюсар, токар, залізничник...

Першим главою ВС був Сергій Буздалін, який на короткий час поміняв шкірянку чекіста, в якій працював у трибуналі, на мантию судді. Утім, це висловлення фігуральне: мантий, зрозуміло, в ті часи ніяких не було, так само як і вимог до освітнього і професійного рівня кандидата на таку високу посаду. На посту Голови ВС упродовж 20 років послідовно змінили один одного матрос, шахтар, учитель, слюсар, токар, залізничник і навіть небездарний літератор (Михайло Лебединець). Усі вони керували судовими справами республіки рік, від сили — півтора. Усі, крім одного — Франца Мазура, — були в роки сталінського терору розстріляні. Більш ніж можливо, що така само доля спіткала й останнього: про нього після 1928 року історикам нічого не відомо.

Кадрова чехарда, що панувала біля витоків створення ВС, дуже добре ілюструє роль, яка в ті часи приділялася суду. Це мав бути винятково каральний орган, лякаюче знаряддя в руках партії та уряду, мета якого — не правосуддя в абстрактному розумінні, а нещадна боротьба з класовими ворогами. Яких-небудь особистісних цінностей і «кодексів честі» стосовно суддів, зрозуміло, не існувало. Вище класової суворості цінувалася хіба що особиста відданість вождям. Вирішувати питання про винуватість мусила суддівська «революційна совість».

Через специфіку своєї діяльності новонароджена українська Феміда була втягнута у кривавий вир сталінізму глибше нікуди, і, виринувши з нього під час хрущовської відлиги, довго не могла одужати від психологічних і професійних, абсолютно не сумісних з нормальним функціонуванням, ушкоджень. Здається, що каральний ухил правосуддя в 60—70 роки минулого століття був значно пом'якшений, однак жорсткий партійний контроль над судовими органами зберігався доти, поки з Конституції СРСР не була вилучена стаття про керівну роль Комуністичної партії.

На той час, як на карті Європи з'явилася нова країна із синьо-жовтим прапором і не оформленим до кінця гербом, українська судово система функціонувала, майже не турбуючи себе термінами на зразок «незалежність» і «третя влада». Покоління суддів змінювали одне од-

ного, звикнувши коритися окрикам зверху. Розвалювалася держава, на її уламках народжувалися нові країни. У вихорі незбагнених змін замислюватися про перспективи «третьої влади» і про силу, яку гіпотетично може отримати правосуддя, було не на часі.

Потім час з'явився. У 1992—1993 роках в Україні стартував нескінченний законодавчий марфон, спрямований на реформування судової влади. «Великі» і «малі» реформи йшли низкою, найчастіше суперечачи самим собі і здоровому глузду; роками не припинявся конкурс пропозицій і законопроектів. У цих бурхливих процесах українські судді, котрі були позбавлені права безпосередньо впливати на законодавчу владу і які, звичайно, не мали ніякого впливу на владу виконавчу, тобто на власне фінансування, були затерті, як вуглі суденця серед величезних айсбергів.

Зал аплодував судді довго і стоячи

Гарні слова про незалежність судової влади були записані в Конституцію України, але залишалися тільки словами. Віталій Бойко, котрий очолював Верховний Суд з 1994-го по 2002 рік, багато зробив для того, щоб утілити чудові ідеї в життя. Однак політична кон'юнктура складалася так, що вплив Віталія Федоровича поширювався переважно на ВС.

Суддівський корпус у той час розділили на «зони впливу» різномасштабні олігархи розміру «максі» і «міні», головним з яких (у сенсі близькості стосунків із Фемідою) уважався Віктор Медведчук. Сумною ілюстрацією до тодішнього становища українських суддів є міцні лайки Леоніда Кучми на їх адресу, яких дуже багато на плівках Миколи Мельниченка.

Гарні слова про незалежність судової влади були записані в Конституцію України, але залишалися тільки словами.

Саме тоді стало поганим тоном говорити про честь і чесність українських суддів. Громадська думка і журналістська зухвалість міцно затаврували їх званнями «продажні» та «корумповані». Штампі ці справедливі тією само мірою, якою й з'ясовні: недоліки судової системи мало чим відрізняються від недоліків усього українського суспільства, народженого на руїнах Радянського Союзу, покрученого політичними

чварами й соціальними суперечностями. Протягом доброго десяти років в Україні відбувалася повальна, дика за ступенем своєї безконтрольності приватизація, багатомільярдне колективне майно розподілялося по приватних кишенях (було б дивно, якби на цьому тлі загального грабунку і хаосу Феміда стояло абсолютно осторонь, зберігаючи свій одяг незаплямованим).

Утім, і такі разючі приклади мали місце. Іванові Корчистому, судді міського суду Слов'янська, в 2001—2002 роках випало випробування слухати гучну і страшну справу про вбивство тележурналіста Ігоря Александрова. Донецька мафія і прокурори-фокусники перетворили слідство на наругу над пам'яттю про журналіста.

Щоб відвести меч закону від справжніх убивць, вони сфальсифікували розслідування і представили суду як обвинувачуваного Юрія Вередюка — краматорського бомжа, що страждав на алкоголізм в останній стадії й через своє розумове і фізичне безсилля не здатний був на вбивство. Суд, за задумом фальсифікаторів, мав стати останнім акордом у моторошному спектаклі. Однак цей акорд пролунав зовсім не так, як очікувалося: суддя Корчистий зламав плани влади й оголосив Юрія Вередюка невинним.

Це рішення було, по суті, обвинуваченням на адресу всієї правоохоронної системи. Знаючи, що за таку сміливість в Україні можна серйозно поплатитися, до того ж не тільки кар'єрою, зал аплодував судді довго і стоячи.

Думається, учинок слов'янського служителя Феміди був сплеском тих настроїв, які давно розбурхували уми прогресивних і європейськи налаштованих українських суддів. На 2006 рік, після помаранчевої революції, усвідомлення необхідності змін, бажання утвердитися в державі не в амплуа «чого бажаєте?», а в ролі справжньої «третьої сили» стало в суддівському середовищі дуже великим.

Прагнення до реформ досягло критичної позначки. У результаті восени 2006 року під час відкритих для преси виборів Головою Верховного Суду став Василь Онопенко. Шістнадцятим за ліком, але, схоже, першим, хто так наполегливо акцентував увагу громадськості саме на незалежності і, як заведено говорити, незаангажованості судової влади.

Шістнадцятий голова

Онопенко мав не зовсім стандартну для цієї посади біографію. Стати суддею — це був його усвідомлений вибір, зроблений ще на студентській лаві. Судову ієрархію, отже, він пройшов знизу догори: від стажиста до судді Верховного Суду УРСР, не відволікаючись на жодну іншу діяльність. Пізніше, як його попередник Віталій Бойко, набув досвіду роботи у виконавчій владі (з 1992-го по 1995 рік був міністром юстиції України). Пізніше до цього багажу додалася політична діяльність і багаторічне депутатство. З 2002-го по 2006 рік Василь

Васильович очолював парламентський комітет із правової політики. За цей час у нього була можливість познайомитися з сотнями суддів, чії кандидатури вносилися на затвердження Верховною Радою. Парламентська діяльність давала змогу зрозуміти: чого хочуть судді і, з другого боку, чого хоче від них суспільство?

На всіх посадах у всіх трьох гілках влади (цей досвід «трьох

Василь ОНОПЕНКО:

«Працюватиму по-за будь-яким партійним і політичним контролем і те саме вимагатиму від колег».

влад» і професіоналізм експерти зараховують до безперечних плюсів біографії пана Онопенка) Василя Васильовича запам'ятали як людину, котра не любить іти на конфлікт, однак принципів своїх дотримує, за необхідності може постояти за себе й перед будь-ким голову не схиляє. Добровільна відставка з поста міністра юстиції в 1995 році й гучний демарш із СДПУ(о), що ставала промедведчуківською, були тому підтвердженням. Здорове честолюбство становило, схоже, основу його характеру. Преса стверджувала, що він беззмінний і послідовний «лобіст» інтересів «третьої влади».

Можна згадати так само і те, що в роки президентства Леоніда Кучми пан Онопенко вів досить широку законодавчу діяльність, яку можна ототожнити і з правозахисною: створював та активно просував законопроекти, що захищають права підслідних і ув'язнених (виступав за пом'якшення каральної складової в судовій практиці, за скорочення й упорядкування термінів слідства, попереднього утримання під вартою, за введення інституту «домашнього арешту» замість арешту звичайного, за збільшення кількості передач ув'язненим і розширення їх умісту тощо).

У Верховній Раді знайдеться не так уже й багато законодавців, таких само плідних у такому «некомерційному» напрямі. Захист прав ув'язнених і підслідних, тобто тих, хто, як ще недавно вважалося, і прав не має, мало не поза законом перебуває, свідчить про неабияку частку демократизму в характері людини, який призначено було очолити Верховний Суд.

Напередодні виборів Голови ВС журналісти зламали голови, намагаючись зрозуміти, «хто стоїть» за Онопенком, чия ж він людина. Правда полягала в тому, що він був, як мовиться, «свій власний» — його висунула сама суддівська громадськість, що втомилася від приниженості й жебрацтва. У цю правду було якось незвично вірити, тому багато які ЗМІ розцінили перемогу Онопенка як «справжню сенсацію».

Такі само відгуки спричинили його інавгураційні заяви про те, що Феміді потрібний ефективний менеджер, який від її імені й у її інтересах зможе налагодити плідний діалог з іншими гілками влади й «не ходити

при цьому на напівзігнутих». Такі слова з уст Голови ВС пролунали вперше. Наступне за значущістю висловлювання було таке: «У мене буде жорстка позиція щодо суддів, які порушують присягу».

Провівши незабаром після обрання нараду з главами обласних апеляційних судів, пан Онопенко напустився на рейдерів та їхніх пособників, що окопалися в стані Феміди. Було очевидно, що він має намір покінчити з практикою «наймання» суддів на роботу тією чи іншою олігархічною силою. Було очевидно так само й те, що новий голова не збирається обмежувати сферу свого впливу лише будинком на київській вулиці Орлика — він має намір узятися за

судову систему загалом, додати їй організаційної стрункості (деякі назвали б це централізацією), систематизувати практику прийняття рішень. Простіше кажучи — навести лад.

Іспити на принциповість

Це насторожувало. Не країну, зрозуміло, яка від незалежності і єдності судової влади лише виграла б, а тих, хто давно, ще до приходу Онопенка в крісло Голови ВС, поділив суди на зони впливу. Доли дуже поважних осіб, виборів, господарських суперечок, величезних майнових комплексів — усе це, по суті, було прораховано на роки вперед, але з появою нового голови нібито ставалося під сумнів.

Його слова змушували замислитися про прийдешні, мало не тектонічні зміни в архітектурі Феміди. Його заява про те, що він працюватиме поза будь-яким партійним і політичним контролем і те саме вимагатиме від колег, громадськості сподобалося, але в певних владних колах спричинило збентеження, тому що було ясно, що «стабільного впливу» (саме так висловлювалося обізнане джерело) на Верховний Суд добитися буде важко.

Тим паче що заяви підтверджувалися справами. Верховний Суд із честю здав декілька «господарських» іспитів, потім визнав правоту Євгенія Жовтяка, губернатора Київщини, звільненого Президентом з роботи з порушенням трудового законодавства. Президент був незадоволений і, за старою традицією, дозволив собі зневажливо висловитися про судовий процес як про щось схоже на шоу. Василь Онопенко негайно став на захист довіреного йому відомства, привселюдно закликавши Президента «підбирати слова», коли він говорить про рішення суду.

У ВС була відновлена справедливість з декількох старих, що вважалися «нерозв'язаними», справ. Зокрема, Палата з кримінальних справ (голова — Микола Короткевич) 2007 року реабілітувала Георгія Москаленка й Віктора Куксу, які в далекому 1966-му підняли над Київським інститутом народного господарства синьо-жовтий прапор. Україна вже давно здодала незалежність, але парадоксально довго не бажала повер-

нути добре ім'я цим двом своїм патріотам — над ними, як і раніше, висіла принизлива стаття 222 Кримінального кодексу вже не існуючої УРСР (Москаленко й Кукса були засуджені, зокрема, за «незаконне носіння зброї» — в них був при собі ніж, яким вони зрізали червоне полотнище). Судова система з 1994 року «розбиралася» у тонкощах справи. Незважаючи на втручання відомих депутатів і навіть оголошені політичні голодовки, вона не просувалася ні на йоту. І просунулася... дуже швидко 2007 року, коли Верховний Суд направив справу на нову експертизу.

Кримінальна палата ВС того-таки року скасувала вирок щодо кримського журналіста Євгенія Лутьєва, який за сфабрикованим обвинуваченням провів за ґратами майже п'ять років.

Планів і проектів у Верховному Суді було багато, а повноважень, які допомагали б здійснити багато чого із заявленої, майже не було. Права ВС були значно урізані так званою «малою судовою реформою» — «Законом про судоустрій», прийнятим у 2001 році. У Верховного Суду було відібрано право законодавчої ініціативи — право, що, за логікою, апіорі мало бути в однієї з гілок влади.

Ставши Головою ВС, пан Онопенко терміново змушений був вирішувати найголовнішу проблему вищої судової інстанції — надмірну перевантаженість справами. Спори, в яких ішлося про два-три десятки гривень, упродовж декількох років лавиною обрушувалися на Верховний Суд, складалися в коридорах, коморах і туалетах... і так само роками чекали розгляду, забираючи час у суддів і надію в тих громадян, які шукали у ВС справедливості з життєво важливих, справді серйозних справ. В останньої категорії позивачів тяганина з боку ВС викликала обурення, авторитет структури падав, служителі Феміди ховали очі, проходячи повз пікети на роботу...

Статистика свідчить: у 2006 році суддя апеляційного суду розглядав 10 справ на місяць, а суддя ВС — 67 справ і матеріалів. У таких умовах вимоги закону стосовно «розумних термінів розгляду» втрачали будь-який сенс, Верховний Суд був близький до паралічу. Показово, що ні в законодавців, ні в Кабінет Міністрів не було найменшого бажання бити на сполох із цього приводу!

Законодавча вакханалія, що породжує тяганину, панувала і в процесах кримінальної касації, і у величезній кількості справ про дрібні автомобільні пригоди (2006 року суди загальної юрисдикції розглянули 7,4 мільйона справ, сюжет половини яких був заснований саме на автомобільному «дріб'язку»), і навіть у такому формальному питанні, як вручення судових повісток і обов'язок відповідачів, захисників, свідків і прокурорів бути на процесі. Тяганина, поможена на недоумко-плектованість судів кадрами (2006 року були вакантні місця майже 1000 суддів, у багатьох районних судах не було голів), створювала судовій владі вкрай негативний імідж, розчаровувала не лише у справедливості, а й у самій можливості за неї поборотися.

Ще більш гнітючою була фінансова картина. Держбюджет забезпечував суди грошима на 59,7 відсотка від потреби, загальне недофінансування на початок 2007 року становило 87,4 мільйона гривень. Не дати грошей — це був найдавніший, найвірніший і найулюбленіший спосіб виконавчої влади притиснути суд «до нігтя», інструмент підкорення, надійніший за

який ще нічого не придумали. За роки незалежності України ніхто, здавалося, і не помишляв про те, що суди потрібно будувати, ремонтувати, обігрівати, забезпечувати канцелярським приладдям, суддям потрібно платити гідну зарплату й надавати житло. Рядок у бюджеті, відданий на відкуп Кабміну, автоматично перетворював «третю владу» лише на придаток виконавчої.

Хто внесе в парламент законопроекти, розроблені у ВС?

По суті, способів боротися з цією купою проблем у Верховного Суду було лише два. Перший — особистий авторитет голови: зустрічаючись з першими особами держави і народними депутатами, він міг переконувати їх у необхідності впорядкувати діяльність судових органів. Крім того, у ВС у 2006—2007 роках різко активізувалося правове управління, перетворившись на якесь науково-консультативне бюро, що всерйоз зайнялося розробкою необхідних для Феміди законопроектів (тому що ніхто інший цим займатися не поспішав).

За рік роботи судді й фахівці ВС видали «на-гора» понад два десятки докладних законодавчих пропозицій. Деякі з них — наприклад, про те, щоб у суді розглядали тільки ті «автомобільні» справи, в яких ідеться про чималі порушення, що тягнуть за собою позбавлення прав водія, — Верховній Раді варто було б прийняти негайно. Однак хто ж їх внесе?

Для Верховного Суду це воістину сакраментальне питання. Звучить майже смішно, але пошуком інстанції, яка б мала таку владу, ВС займається й удень, й уночі: пише листи Президентові, главам парла-

Ще більш гнітючою була фінансова картина. Держбюджет забезпечував суди грошима на 59,7 відсотка від потреби, загальне недофінансування на початок 2007 року становило 87,4 мільйона гривень.

ментських комітетів, переконуючи щось внести, а щось відхилити. Не можна сказати, щоб це листування спричиняло в адресатів великий інтерес. Після бурхливої аргументації з боку ВС Віктор Ющенко, приміром, погодився внести від свого імені в парламент лише одну пропозицію — про врегулювання автомобільних спорів. Утім, самого врегулювання так і не вийшло: президентські юристи й цю невелику, але дуже потрібну реформу втопили у власному окремому законопроекті, до якого в депутатів так і не дійшли руки.

Бажаючи допомогти судовій владі впоратися з проблемами було до образливого мало. Натомість відтоді, як за ці проблеми взявся Василь Онопенко, у країні з'явилися безліч юридично підкованих громадян, які жадають виступити в ролі радикальних реформаторів судової системи, що склалася.

Це — іронічно сказано. Тому що замість того, щоб допомогти Феміді стати на ноги, відчистити забруднений одяг і спрямувати сліпу даму на шлях істинний, ці юристи зажадали її, умовно кажучи, «європеїзувати». Наприклад, у довісок до одного Верховного Суду створити ще чотири. Вищих. Із курсу шкільної історії ми знаємо, що будь-яке дроблення зменшує силу держави. Київ-

ська Русь була розтягнена на дрібні князівства й загинула під ударами монголо-татар. Звісно, що й судова система, роздроблена на безліч «вищих» інстанцій, стає набагато легшим об'єктом здобичі в разі набігу того або того олігархічного клану — по суті, кожний олігарх зможе вибрати собі суд на свій смак, де домовлятися буде приємніше.

Свіжа ідея «реформаторів» — відібрати у Верховного Суду право касації господарських спорів. Ну щоб будь-яка справа на зразок приватизації «Криворіжсталі» або додаткової емісії «Дніпроенерго» остаточної вердикт отримувала у Вищому господарському суді, не доходячи до Верховного, котрий дуже любить постанови Вищого скасовувати (майже сенсаційна цифра: скасовується до 88 відсотків рішень від загальної кількості розглянутих).

Усі ці інтриги з приводу реформування відбувалися на тлі тиску, що не припиняється, на судову владу, який виражався в гучних заявах політиків, телефонних дзвінках, підступних законопроектах, проплачених натяках у пресі про те, за які гріхи Василя Онопенка можна зняти з посади, а діяльність Верховного Суду — гарненько перевірити. Психологічний шантаж досяг свого апогею навесні 2007 року, коли Президент розпустив Верховну Раду. У цей час і «третьої владі» довелося зробити доленосний вибір.

Весняні політичні атаки

До весни 2007 року і «помаранчеві», і «біло-блакитні» політики утримувалися від публічних випадів на адресу ВС і суддів загалом. Однак коли в повітрі запахло чи то виборами, чи то референдумом, цю награну стриманість як вітром здуло. Біля Конституційного Суду народні депутати кидалися в буквальному сенсі в рукопашний бій один з одним. Потім протиборчі сторони, прагнучи добути у свій актив такі козири, як судові рішення, атакували районні суди.

Пристрасті розгорілися навколо вердиктів Мукачівського суду (заборонив главі парламенту Морозу підписувати закон про Кабінет Міністрів) і Кам'янобродського (зупинив укази Президента про звільнення Станік і Пшеничного). На суддів обрушився шквал телефонних дзвінків, в яких висловлювалися погрози, погано завуальовані під «прохання». Народні депутати писали суддям листи, прямо втручаючись у розгляд конкретних справ.

Верховна Рада без особливого розгляду звільнила з посади вищезгаданого суддю Мукачівського суду. Потім депутати від Партії регіонів заблокували своїми автомобілями Апеляційний суд Києва, увірвалися в приймальною голову суду Анатолія Денисова, щоб витребувати матеріали справи, до якої прямого відношення не мали (йшлося про анулювання Київського судом рішення Солом'янського райсуду столиці, котрий зупинив указ Президента про звільнення Святослава Піскуна з посади Генпрокурора).

Депутати говорили з головою на таких збуджених тонах, що він був змушений викликати судову міліцію. Однак будинок суду ще декілька годин залишався заблокованим. У парламенті на той час уже був зареєстрований законопроект про звільнення Денисова — «за порушення присяги» і «розвал роботи». Депутати називали такі акції «захистом судів». Анатолій

ПОЛІТИКА

Денисов в інтерв'ю обурився: «Про який захист ідеться?.. Це грубе втручання в роботу суду. Вони сьогодні зірвали розгляд справ, весь колектив переколотили. Це триває не перший день, приходять і починають качати права, користуючись депутатською недоторканністю і, відповідно, знаючи, що їх не можна насильно вивести».

30 травня Верховна Рада звільнила суддю Печерського райсуду Києва Світлану Волкову, вся провина якої полягала в

За 85 років Верховний Суд пройшов довгий шлях: від принципу «революційної совісті» — до принципу незаангажованості судді й рівності сторін у процесі.

тому, що вона зупинила постанову парламенту про тимчасовий дозвіл Вищій раді юстиції призначати і звільняти голів і заступників голів судів. Пані Волкова прийняла таке рішення для забезпечення позову, котрий надійшов у суд і мав всі шанси бути задоволеним. Розправа з нею була такою грубою, показовою і блискавичною, що політичний підтекст справи приховати було неможливо.

«Незалежність судової влади, її рівність з виконавчою і законодавчою — невід'ємна ознака правової держави...»

Інтрига полягала в тому, що в середині травня 2007 року Конституційний Суд відмовив Президентові у праві призначати суддів. Верховна Рада повинна була законодавчо врегулювати нову процедуру призначення, однак у депутатів у запалі боротьби з президентським указом на це не було часу, і вони вирішили (без будь-яких на те конституційних та інших підстав) віддати це немаловажне право... Вищій раді юстиції (ВРЮ).

У цій структурі на той час чарівним чином поновився Віктор Медведчук. Уважалося, що він має величезний вплив на голову ВРЮ Лідію Ізовитову. Експерти гадали, що Віктор Володимирович після постанови Верховної Ради досить близький до того, щоб воскреснути з політичного попелу й, не маючи ніяких офіційних регалій, впливати і на суддівський корпус.

Судова система опинилася мало не в колапсі. Олександр Мороз, який давно вважався союзником Медведчука й нещодавно став прихильником Віктора Януковича, висунув пропозицію провести парламентські слухання про «третю владу» — швидше за все, щоб цю «третю владу» привселюдно висікти й підкорити. Головну атаку планували вчинити на ВС, що залишався в державі відносним острівцем законності (Конституційний Суд, Генеральна прокуратура та ВРЮ були на той час повністю дискредитовані).

Загалом, наступ був таким масованим, що судді вирішили не мовчати. Головну роль у їхньому протесті відіграла Рада суддів України — конституційний орган суддівського самоврядування, очолюваний Петром Пилипчуком. Президія ВС і президія Ради суддів України (РСУ) під час спільного засідання ухвалили: у парламентських слуханнях не брати участь, роз'яснення із приводу незалежності судів розробити, стан правосуддя в Україні роз-

цінити як катастрофічний («втручання у здійснення правосуддя і тиск на суддів останнім часом набули системного і відвертого характеру, очевидними є спроби свідомого і цілеспрямованого руйнування судової системи, політизації судів, прагнення перетворити суд на орган виконання політичних, корпоративних і особистих замовлень»).

13 червня 2007 року Пленум Верховного Суду проголосував за історичну постанову з гучною назвою — «Про незалежність судової влади». Її незалежність, рівність із законодавчою й виконавчою владою, йшлося в документі, — «невід'ємні ознаки правової держави». Пленум дав док-

ладні (з 22 пунктів) роз'яснення з приводу того, що варто розцінювати як стороннє втручання в роботу судів і як на це втручання варто реагувати. Значення цього документа складно переоцінити: мало того, що такі заяви дотепер не приймалися, це ще й означало, що судова влада організується, усвідомлює й оформляє свої принципи, зводить їх в єдину систему — одне слово, без бою не здається.

За два тижні, на надзвичайному з'їзді суддів, було ухвалено рішення про те, що здійснювати призначення на адміністративні посади в судах буде РСУ. Цей крок пояснювався як тимчасовий — до того часу, поки питання не буде врегульовано парламентом, однак юридична і навіть конституційна опора під ним була досить фундаментальною. Принаймні заперечувати цей фундамент не взялася жодна інша зацікавлена сторона.

Ініціативу перехопили судді, і політики це чудово розуміли. Позбавлені можливості заперечувати по суті, тобто юридично, вони спробували інтригувати: у Верховній Раді був написаний законопроект про те, щоб надати Вищій раді юстиції право вносити до ВС прохання на звільнення голови цього органу за «дисциплінарні порушення». Цей старий і сумнівний «партизанський шлях» — підкласти міну під крісло неугодного — намагалися розробляти в подробицях: копірсалися в біографії Голови ВС, детально вивчали процедуру його обрання й те, що їй передувало, потім надавали всьому цьому документальної форми... За такими інтригами було дуже мало розуміння того, що не тільки в Голові ВС справа, що «третя влада» вже усвідомила себе такою і що довше функціонуватиме з цим усвідомленням, то важче буде знову її підкорити.

...За 85 років Верховний Суд пройшов довгий шлях: від принципу «революційної совісті» — до принципу незаангажованості судді й рівності сторін у процесі. Від страху — до постанови про незалежність. Від служниці для найбрудніших робіт — до спроби стати «третьою владою». Хтось, можливо, скаже, що шлях цей був занадто довгий. Можливо. Але, з другого боку, немає підстав думати, що судова система рухалася у своєму реформуванні повільніше, ніж інші державні органи й навіть усе наше суспільство.

Нині швидкість руху збільшилася: все-таки ми тепер Європа. Класове суспільство, що формується в Україні, має всі підстави стати і правовим, і цивільним. Таким, в якому люди добре розуміють: без незалежного правосуддя не буває балансу влади, а справедливість — це такий само потрібний продукт, як і хліб.

Оксана МИХАЙЛЕНКО.

Бажаючих допомогти судовій владі впоратися з проблемами було до образливого мало

Дизпаливо на Прикарпатті зрівнялося у ціні з бензином марки А–95. Літр цих нафтопродуктів коштує від 5 грн. 45 коп. до 5 грн. 60 коп. З початку березня роздрібні ціни на світлі нафтопродукти уже зросли на 25–30 коп., *повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

В Одесі невдовзі відкриється Почесне консульство Республіки Словенія. Про це повідомив посол цієї країни в Україні Прімож Шеліг (*Укрінформ*)

СПОРТ

«Зеніт» таки зробив це...

Футбол. Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. 12 березня. «Зеніт» (Росія) — «Марсель» (Франція). 2:0. Санкт-Петербург. «Петровський». 21 500 глядачів. Голи: Погребняк, 39, 78. Перший матч — 1:3. «Баварія» (Німеччина) — «Андерлехт» (Бельгія). 1:2. Мюнхен. «Фуссбаль Арена Мюнхен». 63 000 глядачів. Голи: Лусіо, 9 — Серхат Акин, 20, Яковенко, 35. Перший матч — 5:0. «Евертон» (Англія) — «Фіорентина» (Італія). 2:0 (пенальті — 2:4). Ліверпуль. «Гудісон Парк». 38 000 глядачів. Голи: Джонсон, 16, Артета, 67. Перший матч — 0:2. «Гамбург» (Німеччина) — «Байер» (Німеччина). 3:2. Гамбург. «Арена Гамбург». 38 083 глядачів. Голи: Троховський, 53, Герреро, 65, ван дер Ваарт, 81 — Барбарес, 19, Гекас, 55. Перший матч — 0:1. ПСВ (Нідерланди) — «Тоттенгем» (Англія). 0:1 (пенальті — 6:5). Ейндховен. «Філіпс». 33 000 глядачів. Гол: Бербатов, 81. Перший матч — 1:0. «Гетафе» (Іспанія) — «Бенфіка» (Португалія). 1:0. Гетафе. «Колісеум Альфонсо Перес». 14 000 глядачів. Гол: Албін, 78. Перший матч — 2:1.

Проголосували лише за статут

Президенти футбольних клубів вищої ліги України знову зібралися в столиці і обговорили питання діяльності української Прем'єр-ліги. І проголосували за її статут на 2008–2009 роки. Також підписали установчий договір. Суперечку викликало питання про кандидатуру президента нової організації. Дійшли згоди, що це буде людина, котра не є президентом жодного з клубів вищої ліги. І обов'язково обиратиметься більшістю. На сьогодні такої кандидатури, на жаль, немає. Тимчасово Прем'єр-лігою керуватиме наглядова рада, обрана президентами для початкових дій: Петро Димінський (ФК «Карпати» (Львів)), Віталій Данилов (ФК «Харків») і Вадим Рабинович (ФК «Арсенал» (Київ)), куратор — президент Професіональної футбольної ліги Равіль Сафіулін.

Юніори порадували

Товариський матч. Україна (U-18) — Швейцарія (U-18) — 4:0. Київ. НТК ФФУ ім. Віктора Банникова. Голи: 1:0 Каверін (4), 2:0 Карноза (15), 3:0 Коркішко (40), 4:0 Каверін (60). Україна: Базилевич (Ситников, 74), Вознюк, Петров (Білий, 82), Момот (Париванія, 43), Максименко, Єременко, Віценець (Рибалка, 65), Гармаш (Морозенко, 65), Карноза (Гордійчук, 52), Каверін, Коркішко (Кушніров, 90+1). Тренер — Юрій Мороз.

В. Б.

ПОДІЯ ТИЖНЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Фахівці вже не раз відзначали порушення трудової і технологічної дисципліни на цьому підприємстві. Тільки в лютому тут двічі займалися вибухонебезпечні речовини. На

шастя, аварії проходили без жертв.

Мають претензії до підприємства і керівники управління МНС у Луганській області. До 1997 року специфічне виробництво знаходилося під охороною двох об'єктів пожежної частини. Однак адміністрація заводу прийняла рішення їх

скоротити. Одну з частин вдалося відстояти і перевести на держбюджетне утримання, однак з 2004 року керівництво хімзаводу не полишає спроб позбутися пожежної техніки і приміщення, в якому розміщуються рятувальники. Хоча лише завдяки тому, що пожежники були поряд, вогонь уда-

лося загасити у лічені хвилини і не допустити великих матеріальних втрат і нових людських жертв.

У зв'язку з нещасним випадком усі роботи з утилізації вибухонебезпечних речовин на заводі заборонено.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Перевізники погрожують новим страйком. Столична влада не реагує

Шістсот маршруток вчора не виїхали на вулиці Києва. Усі вони зосередилися в центрі міста. Приватні перевізники продовжили страйк і чекають на пропозиції від влади. Вимоги ті самі — підвищити ціни на проїзд і не допустити монополізації ринку комунальним підприємством «Київпастранс». Утім, сьогодні водії готові поступитися принципами і таки виїхати на роботу. Працюватимуть два тижні до масштабної акції — всеукраїнського страйку.

З самого ранку вздовж центральних автошляхів столиці вишикувалися жовті «Богдани». Вони окупували Хрещатик з двох боків, дісталоя й прилеглим вулицям. Утім, паралізувати столицю і зупинити рух, як анонсувалося, приватним перевізникам не вдалося.

Маршрутки з табличками і номерами стояли спустілі. Водії перед Київрадою роздавали інтерв'ю і жваво обговорювали дводенну відпустку.

— Якби пальне не дорожчало, то ми не виступали б за підвищення цін, — розмірковує Олексій, водій маршрутки 192 д, що курсує з Троєщини на Виборзьку.

Тим часом керівництво перевізників засідає у маршрутці. У декого від тривалого чекання здають нерви.

— Нас хочуть розвести і обдурити у черговий раз, більше я вам нічого не скажу! — обурюється невідомо чому голова асоціації

приватних перевізників «Столиця» Валерій Липецький і вказує зачинити двері перед обличчями журналістів.

З наговпу вигукують: «Усі розуміють, що наші умови обґрунтовані, але Чорно-вещькому не до нас, йому треба свою шкуру рятувати», — і далі підхоплюють: «Якщо він Прем'єр-міністра не слухає, то що вже про нас казати?!».

До розмови підключається приватний перевізник, але імені свого не називає: «У Київграді хочуть таку ситуацію до літа дотягнути, адже тоді студенти пороз'їжджаються і трамвайчики потихеньку везитимуть пенсіонерів».

Його думка підтверджується заявами «Київпастрансу». Там кажуть, що до початку літа зможуть самостійно везити пасажирів, і

вже підрахували: якби зараз місту придбати 10 трамваїв, 37 тролейбусів і 32 автобуси, то кияни взагалі б не відчували жодних незручностей, навіть за відсутності маршрутних таксі. На брифінгу у середу гендиректор підприємства Микола Ламбуцький заявив, що 10 трамваїв вийдуть на лінію через два тижні, дефіцит автобусів буде ліквідовано до 1 травня, а тролейбусів — до 1 червня.

У свою чергу, президент Всеукраїнської організації автомобіль-

них перевізників Віталій Рева погрожує всеукраїнським страйком.

— Перевізники України вже проінформовані про ту ситуацію, що склалася в Києві, — запевняє він. За його словами, столичних перевізників підтримують колеги з 10 областей, а також спілка таксистів і асоціація міжнародних автомобільних перевізників.

У Київграді ситуацію не коментують, бо жодного рішення ще не прийняли.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ВРОЖАЙ-2008

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А ось ділянки ріпаку у районі розширили аж удвічі. Ця культура найбільше виручає господарства, такої високої ціни, як на ріпак, нема на жоден інший вид зернобобових.

У районі майже завершили підживлення озимих: з 14 тисяч гектарів залишилося внести поживу на двох тисячах. «З власного досвіду переконалися, що раннє підживлення на-

Посівам бракує вологи

багато ефективніше», — уточнює Василь Рочняк.

Крім Ямпільського району, вибірково сіють ярі ячмінь, овес та однорічні трави у господарствах Теплицького, Калинівського та Тиврівського. Фахівці обласного управління сільського господарства рекомендують аграріям максимально використати наявну у ґрунті

вологу. Мокрої весни, за прогнозами, не передбачається. Запаси вологи незначні — у південних районах поодинокі дошки промочили ґрунт на 4–5 сантиметрів. Не дивно, що над полями за агрегатами уже тягнеться курява.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Слідом за Сінним може зникнути і Житній ринок?

Днями відбулися відкриті збори профспілкової організації орендарів і підприємців Житнього ринку «Захист праці» (на знімку), на які запросили журналістів. Основне питання, що хвилює підприємців, — плани Київської міської держадміністрації приватизувати ринок. Його працівники вважають, що головною метою приватизаторів стане насамперед 1,1 гектара землі в центрі Києва. Тому після продажу об'єкта Житній може просто зникнути з карти міста. Але ж цей ринок є рятувальним кругом для багатьох незаможних мешканців Подола. Тут значно дешевше можна купити товари першої потреби. Може, тому цей комунальний ринок і не є рентабельним.

Орендарі та підприємці мають намір відстоювати свої права до кінця і не допустити незаконної, на їхню думку, приватизації.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Київський зоопарк виключили з Європейської асоціації зоопарків на п'ять років

Скандали навколо столичного зоопарку не вщухають. Днями активісти організацій захисників тварин пікетували будівлю Київської міськдержадміністрації з вимогою припинити знущання над тваринами. Екологи вимагають від міської влади звільнити керівництво зоопарку. Оскільки воно не може забезпечити тваринам потрібну безпеку і нормальні умови життя.

— Київський зоопарк виключили з Європейської асоціації зоопарків та акваріарієв ще торік, — коментує ситуацію «Голосу України» директор Київського еколого-культурного центру Володимир Борецько. — Причина — жорстоке поводження з тваринами. Однак цю інформацію влада від нас приховує. У цьому році зоопарку виповниться сто років. Проте він не готовий до святкування. Бо цей шановний заклад перетворився на концтабір для тварин. Вольєри тут — дуже тісні. Звірям нікуди ховатися від сонця. Поруч з клітками розміщені ігрові майданчики, заклади харчування. Все це нервує тварин, викликає стреси та

захворювання. В зоопарку має бути хоча б один вихідний день. Оскільки він єдиний у світі, де у тварин немає вихідного.

Еколог вважає: якщо так триватиме й надалі, то не виключено, що тварин вивезуть за місто. А на цьому місці, наприклад, побудують розважальний комплекс.

На підтвердження сказаного екологи демонструють фотоматеріали і витяги зі службових доповідей, отриманих, як стверджує пан Борецько, з незалежних джерел: від міських ветеринарів та від самих співробітників природоохоронної установи. Зокрема, ібіси загинули через те, що поруч у кафе «Білочка» вночі влаштували бенкет з феєрверком. А нещодавно від розриву серця, спровокованого дитячим криком, померла самка оленя Давида, яка жила у вольєрі поряд з батутом. Проте винних у цьому досі не покарано.

Керівництво зоопарку дотримується іншої думки: вважають скандали штучними. А звинувачення — абсолютно безпідставними.

Олександр ПЕКНИЙ.

Підписано угоду з «Газпромом»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Додатково до обсягів центрально- і середньоазіатського газу НАК «Нафтогаз» оформить з «RosUkrEnergo» контракт купівлі-продажу російського газу, поставленого в Україну в січні-лютому 2008 р., за базовою ціною 315 дол. за 1 тис. кубометрів, розрахунки за який можуть бути здійснені шляхом повернення відповідних обсягів газу.

З 1 квітня дочірня або афільована компанія ВАТ «Газпром» буде щорічно здійснювати прямі поставки газу промисловим споживачам України в обсязі не менш як 7,5 млрд. кубометрів (10% українського газового ринку).

Переговори щодо умов постачання газу в Україну в 2009 р. і в наступні роки триватимуть, сказано в угоді, з урахуванням кон'юнктури закупівельних цін центрально- і середньоазіатського газу, що складається. Експерти не виключають, що ціна може бути названа позахмарна, адже невідомо, за якою ціною паливо з Туркменістану, Узбекистану і Казахстану приходитиме в Росію. Що таке «європейська ціна на газ» для України в 2009 році? Раніше фахівці озвучували цифри в 350—360 дол. за тисячу кубометрів. Однак зараз — з огляду на стрімке зростання світових цін на нафту — слід очікувати, що вказана цифра може піднятися навіть до 400 дол.

Приміром, тільки цього року Казахстан планував підняти ціну на паливо для «Газпрому» до 190 дол. за тисячу кубометрів. Однак лєвова частка середньоазіатського газу для нас (42 млрд. куб. м на рік) припадає на поставки з Туркменістану. Тому найбільше Київ має цікавити саме ціна, озвучена Ашгабатом. Тим часом аналітики зазначають, що гра Туркменістану на різке підвищення ціни газу з 2009 року йде з подачі і згоди «Газпрому».

Яна СТАДІЛЬНА.

Полтавська область.

У Польщі Президент говоритиме про енергетичну безпеку і Євро-2012

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сьогодні у Варшаві Президент України також проведе зустріч зі своїм колегою Лехом Качинським у форматі «сам на сам». Планується, що сторони обговорять двосторонній політичний діалог, питання енергетичної безпеки, зокрема підготовку чергового Енергетичного саміту в Києві 22-23 травня цього року. Після завершення зустрічі глав двох

держав розпочнуться українсько-польські переговори в розширеному складі. Президенти двох країн обговорять питання співробітництва для належної підготовки до проведення Євро-2012, європейської і євроатлантичної інтеграції України. Також українська сторона поінформує про розвиток україно-російських відносин, зокрема в контексті ситуації з поставками газу в Україну.

Ваші гармати — наші снаряди

У Севастополі вирішили відновити давню традицію — постріл гармати опівдні з Костянтинівського рavelіну. Майже три роки тому цю традицію довелося перервати через дефіцит 45-міліметрових снарядів. Тому голова Севастопольської міської держадміністрації Сергій Куніцин звернувся з пропозицією до командувачів Військово-морських сил Збройних сил України і Чорноморського флоту Російської Федерації спільно найближчим часом налагодити артилерійський салют. Необхідність співробітництва спричинена тим, що «полуденна гармата» може «заговорити» тільки за умови об'єднання зусиль. Річ у тім, що боеприпаси для артилерійської установки є у ВМСУ, а сама установка розташована на території військової частини ЧФ РФ.

Микола МАГДИЧ.

«Замінювали» одну з найбільших шкіл Тернополя

Днями було зірвано уроки в одній з найбільших шкіл Тернополя — №11. Невідомий повідомив, що у приміщенні школи закладено вибухівку, тож учнів і учителів (понад тисячу осіб) терміново евакуювали. Майже п'ять годин працівники вибухотехнічної служби «прочісували» приміщення, але, на щастя, нічого не знайшли. Тепер правоохоронці намагаються з'ясувати, хто так «пожартував». З досвіду відомо, що найчастіше це роблять учні, батькам яких потім доводиться платити чималіші — до чотирьох тисяч гривень — штраф.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

У селі Оршавець (Черкаська область) відкрито Навчальний центр підготовки молодших спеціалістів Державної прикордонної служби.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Блакитне паливо: заборгованість зростає

З початку року полтавці розраховувались за природний газ лише на 71 відсоток. Про це повідомив заступник голови облдержадміністрації Сергій Ясинський на нараді з питань розрахунків за енергоносії. Загальна заборгованість за блакитне паливо всіх споживачів по області становить 151,2 млн. грн. Населення Кременчуцького району сплатило лише 50 відсотків боргу, а Полтавського — тільки 35,8 відсотка. Проте мешканці Лохвиччини та Гадяччини розраховувались цього року повністю.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Священника звинувачують у педофілії

За підозрою у розбещенні неповнолітніх міліція затримала 42-річного настоятеля церкви в одному із сіл Путивльського району, **повідомляє служба зв'язків із громадськістю УМВС України в Сумській області.** Тамтешня прокуратура порушила проти нього кримінальну справу, нині священник перебуває під вартою.

Згідно з одержаними свідченнями, підозрюваний останні 7(!) років скоював у селі розпусту над неповнолітніми. Дітей, переважно з неблагополучних родин, заманював до свого обійстя, де й чинив над ними вслякий непотріб. Про збочення батюшки знали навіть його рідні діти. Утім, жодних документальних підтверджень злочинів, окрім кількох свідчень потерпілих, немає. Усе ж деякі факти ллють воду вочевидь не на млин священника. Відомо, що 13 років тому він уже відбував покарання за злочини, в яких його звинувачують й нині. Трапилося це в Славутичі на Київщині, де підозрюваний працював керівником дитячого гуртка. За розтління неповнолітніх він тоді «виклопотав» собі півтора роки тюремного ув'язнення. Вийшовши на волю, буцімто покався і подався до монастиря. Однак довго там не затримався. За словами сільського голови, сигнали про підозрілу поведінку священника надходили і в 2003-му, і 2005-му роках. Постає цілком закономірне запитання: як, чому і хто довірив такому збоченцю церковну парафію? Оскільки в Конотопській єпархії про педофілійне минуле колеги «чують вперше», а сам збоченець заперечує всі звинувачення, крапку у цій історії поставить суд.

Владислав ЖМУРКОВ.

СВІТ КОРОТКО

► СЕРБІЯ

Борис Тадіч розпустив парламент

Президент Сербії Борис Тадіч учора підписав указ про розпуск парламенту і проведення позачергових парламентських виборів 11 травня. Відповідно до конституції країни, після розпуску Скупщина має право лише завершити поточні проекти або, у виняткових випадках, приймати якісь невідкладні рішення. Тадіч закликав усіх учасників виборчої кампанії бути коректними і провести її в «мирній і демократичній атмосфері, щоб держава на найближчі роки одержала стабільні інститути влади, які б ефективно працювали на благо всіх громадян Сербії».

Нагадаємо, що з ініціативою про проведення дострокових виборів минулої суботи виступив прем'єр-міністр Сербії Воїслав Коштуніца. За його словами, серйозні суперечності в кабінеті міністрів не дають змоги ухвалювати рішення стосовно життєво важливих для країни питань, зокрема, подальшого розв'язання проблеми збереження Косово у складі Сербії.

► ХОРВАТІЯ

Загреб незабаром стане членом ЄС?

Хорватія може завершити переговори зі вступу до ЄС у 2009 році в разі виконання відповідних вимог ЄС. Про це заявив голова Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу після переговорів із главою хорватського уряду Іво Санадером. Представники нового хорватського уряду, що прийшов до влади в січні нинішнього року, раніше не раз заявляли, що вважають вступ до ЄС і НАТО пріоритетними завданнями зовнішньої політики.

► КИТАЙ

Загадковий грип забирає дитячі життя в Гонконгу

У Гонконгу всі школи, ясла й дитячі садки закрито на карантин через спалах невідомого грипу, що вже забрав життя трьох дітей. Медики впевнені, що причин для занепокоєння немає, а закриття шкіл тільки дасть змогу запобігти подальшому поширенню грипу, на який занедужали вже 184 дитини в 23 школах. Водночас влада Гонконгу організувала групу дослідників, яка має розібратися у причинах смерті дітей.

ФОТОФАКТ

Кіровоградські кооператори зустрілися зі своїми шведськими колегами, з якими вони співпрацюють у рамках програми «Концепція коопмаркету».

Фото Лариси ЛАПІНЬ.

Заарештовано серійних убивць

За підозрою у подвійному вбивстві нещодавно було заарештовано двох мешканців села Стара Носовиця Дубенського району Рівненщини — 34-річного Олександра та 29-річного Юрія. У грудні минулого року вони вбили названих батьків Олександра та забрали з їх помешкання вісім тисяч гривень. Однак у слідчому ізоляторі чоловіки не лише визнали свою провину, а й повідомили нові факти своєї злочинної діяльності.

Як з'ясувалося, 15 жовтня 2006 року вони зарубали сокирою свого односельця, з яким їздили на заробітки. Останки вбитого склали у мішок і викинули у захарашений меліоративний колодязь за селом.

— Юрій та Олександр зізнались у скоєнні ще одного злочину, — розповідає начальник Дубенського міськрайвідділу міліції Василь Гречух. — Наприкінці січня минулого року під час пиятики вони посварилися

із земляком Володимиром, у якого гостювали. Спільники задушили господаря та зімітували самогубство. Прокуратура Дубенського району тоді відмовила у порушенні кримінальної справи, оскільки все вказувало на те, що чоловік покінчив життя самогубством.

Однак і на цьому не завершується низка злочинів нелюдов. У травні 2007 року Юрій втпив у річці Іква поблизу рідного села 47-річного земляка Олександра, котрий перебував у нетверезому стані. Правоохоронці припустили, що в такому стані чоловік міг і сам упасти з мосту в річку.

При відтворенні усіх подій затримані давали чіткі свідчення, розповідали подробиці та показували місця злочинів. На кожне з убивств, кажуть, штовхали пошуки грошей на горілку.

Тамара ЛИСЕНКО,

керівник відділу зв'язків з громадськістю УМВСУ у Рівненській області.

Відеокамери теж уміють мстити

Іноді трапляються курйози, котрі важко пояснити простим збігом обставин. Такий випадок стався в Бердянську, де на світанку якийсь молодик знічів'я зірвав камеру відеоспостереження на будівлі педагогічного університету. Але навіть зазнавши нападу вандали, прилад продовжував працювати, фіксуючи на плівку свого «кривдника». Перед співробітниками міліції постало досить нелегке завдання: знайти хулігана у багатотисячному місті, маючи лише коротенький відеозапис. Саме цей запис і вивчали правоохоронці, коли на сусідньому моніторі, куди виводилося зображення з іншої камери спостереження, з'явилася знайома фізіономія. Парубійко, нікуди не поспішаючи, прогулювався біля будівлі університету...

Як пояснив 22-річний ніде не працюючий мешканець Бердянська, камеру він взяв собі як... трофей. Чи були в біографії «мисливця» інші факти подібного «полювання», тепер встановлює слідство.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Відомо, що 13 років тому він уже відбував покарання за злочини, в яких його звинувачують й нині

«Вивищити імідж Криму до світового рівня, зробити не лише Південнобережжя, а й кожен найвіддаленіший куточок чарівного півострова екологічно та рекреаційно бездоганним, з усім спектром сучасної інфраструктури, комфортним для жителів і гостей курортного краю — нагальне завдання кримських депутатів та управлінців усіх рівнів», — вважає голова постійної комісії Верховної Ради Автономної Республіки Крим з аграрних і земельних питань, екології й раціонального природокористування Олег РУСЕЦЬКИЙ

БОРГИ

Старі минають, нові наступають

На Прикарпатті невчасно отримують зарплату 1,1 тисячі працівників. У середньому на кожного з них припадає 1814 грн. боргу. Про це йшлося на недавній колегії облдержадміністрації.

Хоч за темпами погашення боргів із зарплати область вийшла на сьоме місце в Україні, за економічно активними підприємствами ще значиться понад 1,6 млн. грн. заборгованості, а в «чорному» списку перебуває 17 підприємств. Серед них два державні, п'ять комунальних, решта — приватні. До державних боржників належить ДП «Калійний завод» ВАТ «Оріана» та спеціалізований аварійно-рятувальний загін. Начальник управління праці ОДА Ярослава Ульванська бачить вихід із ситуації у виведенні цього підприємства з-під підпорядкування «Оріани». «Це б дало можливість реалізації основних фондів підприємства, а також відновлення виробництва калійних добрив з вирішенням екологічних проблем», — пояснила вона у розмові з кореспондентом «Голосу України».

Ще у січні у списку державних підприємств-боржників було й містечке об'єднання «Елегія», яке тепер перекочувало до банкрутів. Цей колектив нараховує близько ста чоловік і свого часу діяв при обласній раді. Згодом депутатам здалося, що утримання його надто обтяжливе для бюджету, й вони вирішили ліквідувати його. Однак між обласною радою й колективом при розлученні вийшов конфлікт, який «Елегія» нині намагається вирішити через суд. Тим часом заборгованість об'єднання, яке перебуває у стадії ліквідації, уже склала більше 226 тис. грн.

У списку комунальних підприємств-боржників найбільше здивування викликає Косівський райагробіс, на якому «висить» 209 тис. грн. боргу. «Якщо райагробіс не здатен заробити на себе, то таке підприємство нам не потрібне», — так прокоментував цю ситуацію голова облдержадміністрації Микола Палійчук на колегії ОДА. І доручив відповідним структурам перевірити, як ведуться рубки в лісах Верховинського і Косівського районів. А у Тисменицькому районі проблемним залишається водоканалізаційне підприємство, яке заборгувало своїм працівникам уже більше 27 тис. грн.

Серед приватних підприємств порушено кримінальну справу стосовно івано-франківського ПП «Тростянці», яке кошти, котрі надійшли на його рахунок, не спрямувало на погашення боргу з виплати зарплати, який складає наразі більше 27 тис. грн. У свою чергу майже таку саму суму за виконані роботи йому заборгувало міське житлово-комунальне управління.

Тоді як багато підприємств впритул підійшли до ліквідації заданих боргів, спостерігається тривожна тенденція наростання поточних, особливо на підприємствах Івано-Франківська (на 4,9%) та Надвірнянського району (вдвічі). Тобто не встигли погасити борги в одному місці, як пожежа спалахує в іншому.

Дарина НАЗАРЧУК.

ПЕРСПЕКТИВА

Комфортним курортом стане все кримське узбережжя

Якщо Південнобережжя сонячного півострова уже двісті років приваблює відпочивальників як курорт із давніми рекреаційними й туристичними традиціями, то східний і західний берег Криму лише на початку рекреаційного освоєння. Слабка в цих віддалених регіонах краю сфера обслуговування, нерозвинені комунікації й інфраструктура ще не здатні привабити сюди масового курортника. Нині поставлено державне завдання створити тут належні умови для гостей півострова різного достатку, максимально вивищити імідж і комфортність усіх досі неналежно освоєних кримських оберегів здоров'я.

Керч домагається статусу міста-курорту

Науковці Одеського інституту курортології й медичної реабілітації почали в Керчі експертне обґрунтування документації з надання їй статусу «місто-курорт». Підстави для цього поважні: чудові природні умови, клімат, історичні унікальності, бази відпочинку. У зв'язку з цим значно зросли вимоги до оздоровниць і турбаз із боку міської влади, а бази відпочинку, у свою чергу, почали масштабну реконструкцію й модернізацію. Нині на території Керчі, який уже дві тисячі шістсот років, розташовано 38 санаторно-курортних закладів, зокрема три санаторії. Проте минулого сезону працювало менше тридцяти з них.

На засіданні виконкому Керченської міськради було проаналізовано ситуацію в кожному курортному закладі для створення комфорту й затишку відпочивальників, перевірено, чи належно відремонтовані й переоснащені номери й системи водопостачання. Ухвалено правила благоустрою міста. Одна із важливих вимог — ремонт доріг, приведення в ідеальний порядок територій баз відпочинку. Зокрема, за їх пайової участі уже відремонтовано шляхи в курортному селищі Ельтиген.

Однак потрібно вирішити ще чимало проблем: в деяких оздоровницях відсутні телефони, автостоянки, медичне обслуговування, каналізація. Міський голова Керчі Олег Осадчий запевнив: якщо ці питання не вирішимо до початку курортного сезону, влітку в регіоні не відкриємо жодної бази відпочинку. Приємною подією для курортного розвою Керчі також став початок масштабного будівництва міжнародного яхт-клубу «Золотий символ». Його спорудять за п'ять років на місці пустки в прибережній частині міста. Будівельні роботи розгорнуться невдовзі не лише на суші, а й у морській акваторії. Гідротехнічні споруди будуть розраховані на стоянку 100 сучасних моторних і вітрильних яхт. Заплановано звести тут і пам'ятник-каплицю загиблим морякам.

Народжується в місті й свій молодіжний театр. Влада Керчі щойно виділила приміщення для репетицій та занять учасників студії «АРТ-майстер», де юних акторів професіонали нав-

чать основам сценічної мови, пластиці, ораторському мистецтву. Нині у театр, який створюється на базі молодіжного виконкому, провадиться набір акторів. Штат режисерів, хореографів і гримерів уже набрано. Ентузіасти сподіваються створити повноцінну трупу вже до початку чергового фестивалю «Кримські агони», який традиційно збирає влітку й восени на Керченському півострові значну кількість любителів театрального мистецтва.

Глибинки Криму чекає масштабна реконструкція

Облаштування східної керченської курортної зони відбувається синхронно з масштабним благоустроєм західного узбережжя Криму: Сакського, Роздольненського й Чорно-

морського районів, міст Саки та Євпаторії. Згідно з проектом стійкого комплексного розвитку цих регіонів, переданого головою постійної комісії Верховної Ради автономії з аграрних і земельних питань, екології та раціонального природокористування Олегом Русецьким, нині починається проектування цієї території, яке здійснює Київський державний науково-дослідний інститут «Діпромисто», а інвестує — бюджет автономії. Кошторис проектної документації 2 млн. 270 тис. грн., з яких 750 тисяч гривень освоює в першому кварталі нинішнього року.

Для активного залучення солідних вітчиз-

няних та іноземних інвесторів, прозорості й ефективності співпраці з ними розробляються генеральні плани, плани детального планування, нарешті починається робота з експертної грошової оцінки земельних ділянок, проходження державної землепорядної експертизи, розробки технічної документації з винесення в натуру кордонів пропонуваного до освоєння земельних ділянок.

Генеральний план допоможе розв'язати й проблему відсутності у місцевих рад земель запасу й резерву, які можна використати для рекреаційного розвитку. Всі наявні ділянки є землями сільгоспризначення. Вони розпайовані чи являють собою особисті селянські господарства. Тепер великим інвесторам необхідно працювати з їхніми власниками — фізичними особами. А для цього потрібно знати, де і як землі будуть використовуватися: рекреація, житло, природно-заповідний фонд, охоронні зони, прибережні захисні смуги тощо.

Тож у детальній розробці генплану задіяні нині практично всі відомства, комітети й міністерства, місцеві ради автономії. А координацію роботи в рамках проекту доручено його замовнику — Міністерству будівельної політики й архітектури краю. Втілюючи цей проект курортного оновлення, щодня доводиться вирішувати чимало складних завдань, насамперед у сферах земельних відносин, взаємодії центральної й місцевої влади, стосунків держави й інвесторів, але справа загалом просувається енергійно.

Планування території курортно-оздоровчої й рекреаційного призначення здійснюється у три етапи. Перший охоплює 227 кілометрів західного узбережжя: починається від курортного селища Миколаївка й закінчується Байкальською косою в Чорноморському районі. Другий — обіймає узбережжя від Алушти до Феодосії. А третій — усе східне узбережжя від Керченського півострова до Арабатської стрілки. Завдання проекту — забезпечити буквально всю інфраструктуру, включно з дорогами, інженерними комунікаціями, мережами енергопостачання. Мета масштабної справи — здійснити давно омріяне: щоб півострів зміг жити за рахунок своїх унікальних рекреаційних ресурсів, які сьогодні використовуються далеко не повною мірою. Розширюватимуть курортні можливості Криму, враховуючи світовий досвід, зокрема, турецької Анталії та болгарських Золотих Пісків.

Після створення твердої бази для розвитку курорту тут планують не гаючись почати масштабне спорудження комфортних оздоровниць, готелів та котеджів різного рівня і якості обслуговування, гнучкої цінової політики. Перед цим, звісно, за участю солідних спонсорів прокладуть європейського рівня магістралі, здійснять повне енергетичне й інженерне забезпечення, насамперед водою, каналізацією, збудують заводи первинної й вторинної переробки сміття. Всі дії пильно контролюватиме держава, якій належатиме 51% усього комплексу кримської курортної зони європейського рівня.

Віктор ХОМЕНКО.
Фото автора.

* СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ *

Над найстарішою метеостанцією України

Два роки тому метеостанція «Артемівськ» відзначила своє 120-річчя. Однак, за словами начальника станції Галини Чеховської, реальний вік об'єкта — щонайменше на десять років більше: перші згадки в пресі належать до кінця 60-х років XIX століття. В 1975 році керівники дослідного господарства «Садове» Артемівського району запропонували перемістити метеостанцію з райцентру на територію господарства. Садівники мали гостру потребу в точних прогнозах, оскільки працювали над новими сортами культур, найбільш придатних для вирощування в конкретному районі. Від переїзду розраховували виграти й метеорологи: територія господарства розташована далеко від промислових об'єктів, а отже, дані приладів не спотворюватимуться.

Фахівці-«погодники» розмістилися в приміщеннях триповерхового науково-адміністративного корпусу дослідного господарства. За п'ятдесят метрів від кабінетів обладнали метеорологічний майданчик із психрометричною будкою, оснащеною всередині чотирма термометрами й гігрометром. Тут є й інші спеціальні прилади: опадомір, флюгер, ґрунтово-глибинні термометри, геліограф, барометр...

— За прийнятими в усьому світі єдиними правилами, метеорологічна доба веде відлік з 21 години, — посвячує в тонкощі роботи начальниці станції. — З кожного виду метеорологічних елементів (це характеристики стану атмосфери:

температура, тиск, вологість повітря, швидкість, напрямок вітру, хмарність, опади, прозорість атмосфери або видимість, випари з поверхні ґрунту й води й т. п.) треба регулярно знімати дані. О 8 годині ранку щодня ми реєструємо радіометричні дані. Крім того, у холодну пору року ведуться спостереження на спеціальних снігомірних маршрутах, прокладених по зябу й полям, засіяним озимими. Двічі на декаду метеорологи заносять у журнал дані про стан снігового покриву: його висоту, щільність, вологість й т. д. Про те, наскільки важлива робота маленького колективу (сім чоловік) метеостанції «Артемівськ», свідчить і статистика: у Донецькій об-

У чорноморців з'явилася надія

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

«Історія «Чуркіни й ЧСЗ» добігає кінця!», — заявив представник Комітету порятунку заводу Георгій Нестеренко на зустрічі в облдержадміністрації. Під цим твердженням з радістю міг би підписатися багато хто з миколаївців. Вороже ставлення жителів міста до власників колишнього гіганта суднобудування досягло свого апогею. Приватизувавши в 2003-му суднобудівний холдинг, російські підприємці брати Чуркіни довели його до глибокої кризи. Завод, що за кращих часів виводив з доків авіаносці, сьогодні являє собою жалюгідне видовище. Загалом, судна не будуються, техніка не оновлюється, люди не працюють, зарплата не виплачується.

Про перипетії на миколаївському Чорноморському суднобудівному заводі «Голос України» неодноразово інформував читачів. І все-таки є сенс нагадати передісторію, пов'язану з появою на цьому підприємстві приватизаторів. Тим більше що історія ця постійно доповнюється новими даними.

Як коментує процес «приватизації» керівник Робочого апарату НЦБ Інтерполу в Україні Ростислав Вергелес, до реалізації плану про купівлю понад 75% акцій великого підприємства брати Чуркіни приступили наприкінці 2001 року. Тоді вони через посередника зареєстрували на підставних осіб фіктивну компанію у Великобританії й корпорацию в Канаді. А на початку 2003 року, одержавши інформацію про заплановану приватизацію Чорноморського суднобудівного заводу, вирішили знайти підходящий суб'єкт торгів, який би взяв участь у конкурсі, однак точно не став би його переможцем. Таким чином, під час проведення конкурсу після оголошення ціни за пакет акцій Чорноморського суднобудівного заводу переможцем торгів вийшло 6 підприємство, що контролюється Чуркініми.

12 серпня 2003 року початкова вартість пакета акцій Чорноморського суднобудівного заводу була визначена — 119 мільйонів гривень. По словам Р. Вергелеса, брати Чуркіни через бізнесмена, що займався підприємницькою діяльністю на ринку цінних паперів, придбали вроздріб акції компанії, яка виробляла малотоннажні судна. Потім вони утворили на території України нове підприємство з закордонними інвестиціями, що дало змогу їм взяти участь у конкурсі.

У вересні 2003 року відбулися торги, під час яких Ігорю Чуркіну вдалося придбати пакет акцій Чорноморського суднобудівного заводу в розмірі 90,25% вартістю близько 120 мільйонів гривень.

Чи пов'язана була мета нових власників холдингу з будівництвом суден і відродженням заводу? Відповідь дали вже перші

місяці господарювання «інвесторів». Але повернути завод у державну власність, так само, як і втрутитися в їхню діяльність, уже було складно. Держава повністю втратила контроль над підприємством і постійно зазнавала поразки в судовій війні. Судова тяганина, до слова, триває й понині.

«Наслідили» після себе приватизатори так, що на відновлення заводу підуть місяці, якщо не роки. Головний «слід» — величезні борги із зарплати й Пенсійному фонду. До початку 2007 року заборгованість із зарплати всіх підприємств, які входили до складу холдингу, становила понад вісім мільйонів. У Пенсійний фонд недоплатили більш як двадцять мільйонів. Але, судячи з даних офіційної статистики, останнім часом ситуація починає змінюватися. 3 жовтня 2007 року генеральним директором заводу є Ілля Горн, який запевняє в готовності відродити роботу ЧСЗ і по можливості розраховуватися з боргами.

Поки що слова з ділом не розходяться. У всякому разі, на недавній нараді в облдержадміністрації начальники обласних служб відрпортували: борг із зарплати ДАХК «ЧСЗ» ліквідовано повністю. Вчасно виплачується поточна заробітна плата, що за чотири місяці збіль-

шилася з 1048 до 1500 гривень. Вдесятеро зросла чисельність працюючих, з листопада виплачують аванс. Цього року заплановано довести обсяг виробництва до ста мільйонів гривень. Разом з обласним центром зайнятості завод готуватиме 620 чоловік основних виробничих професій.

Але пікантність ситуації полягає в тому, що нинішня «Державна акціонерна холдингова компанія» — це зовсім не той холдинг, що був до приватизації. З 2003 до 2006 року холдинг практично припинив своє існування. А з використанням його майна було створено безліч самостійних підприємств. Тому, незважаючи на те, що «статистично» борги виплачені, насправді розраховалися тільки із працівниками материнської компанії, а не з її «дочками».

Цей факт не заперечують ні представники обласної влади, ні керівництво заводу. Борги по всіх підприємствах холдингу становлять близько двох мільйонів 900 тисяч гривень. Але легітимної схеми погашення заборгованості на всіх цих підприємствах поки що не знайдено. По-перше, незрозуміло, як нинішня компанія розплачуватиметься за борги сторонніх юридичних осіб. За ідеєю, не зобов'язана. І, по-друге, — навіть за величезного бажання розплатитися зробити це нині досить складно. Бухгалтерських документів, які підтверджують борги, просто нема.

Тому не можна точно визначити суму загальної заборгованості. Наприклад, за даними Комітету порятунку ЧСЗ, вона становить не три мільйони, а від семи до десяти. Представники цієї громадської організації заявляють, що в них і списки людей відповідні є, і документи, які підтверджують борги. Сьогодні в цих списках близько п'ятисот чоловік, на черзі — ще триста.

Але якщо й буде знайдена схема погашення боргів перед «дочками», то ще залишиться набагато складніша ситуація з підприємством холдингу, якого начебто і не існує. Річ у тім, що в травні 2007 року ВАТ «Суднобудівна верф «Меридіан» рішенням господарського суду знято з Єдиного державного реєстру підприємств. Підприємство просто зникло, а разом з ним списалися й борги із зарплати й у Пенсійний фонд. Водночас, за останніми статистичними даними, зарплати тут не виплачено майже на три мільйони, а перед Пенсійним фондом «Меридіан» заборгував близько п'яти мільйонів. Загалом, немає підприємства — немає проблем?

А поки що колишнім і нинішнім працівникам ЧСЗ лишається сподіватися, що і з боргами розрахуються, і судна на заводі будуватимуться.

Олена ІВАШКО.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА
з архіву «Голосу України».

ТЕОРЕМА БУТТЯ

Для багатьох і борщ стає недоступним

На Тернопільщині мало не щодня нові ціни на овочі й фрукти. У січні продавці пояснювали це зростанням цін на бензин і заторами на кордоні України з Польщею. Відтоді подешевшало пальне, зникли черги на митних переходах, а ціни продовжують зростати. Та ще й як!

За кілограм лимонів треба віддати 15-16 гривень, апельсинів — 9-10, мандаринів — 12, бананів — 8-9, винограду — 35-40... Від заморських фруктів багатьом доводиться відмовлятися. Місцевих яблук та груш також не накупитися: перші коштують 6-8 гривень, другі — від 10 і вище.

Нині навіть приготування борщу стає проблематичним. Не одна господиня, порахувавши, у скільки він обійдеться, відмовляється від цієї національної страви. Морква, буряки, картопля, капуста торік на Тернопільщині добре вродили, але останнім часом ціни на ці овочі піднялися мало не вдвічі. Кілограм буряка й цибулі коштує не менше п'яти гривень, моркви — від п'яти до шести, така сама ціна капусти. Лише картопля більш-менш тримається у цінових рамках. А для доброго борщу потрібні ще м'ясо, сметана та інші інгредієнти. Відлякують покупців парникові овочі. І не лише вмістом нітратів, а й цінами. Хоч на прилавках уже з'явилися огірки місцевого тепличного комбінату, однак на здешевлення овочів це не вплинуло. Зате добре йде торгівля насінням.

Навіть ті, що останнім часом відмовлялися обробляти дачні ділянки та городи, вважаючи це не вигідним, нині знову беруться за лопату. За найменшої в Україні середньої зарплати й мало не найвищих цін без цього, схоже, не проживеш.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

* СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ * СИТУАЦІЯ *

зібралися хмари

ласті всього сім метеостанцій, в Україні — лише 194.

Зі справжніми випробуваннями зіштовхнувся колектив у 1999 році: дослідне садівниче господарство, на території якого метеорологи працювали вже 24 роки, не уникло величезних фінансових проблем. Триповерховий корпус спорожнів. Приміщення спочатку виділили місцевій міліції, однак через час місто підшукало для правоохоронців більш підходящий будинок. А колишній науково-адміністративний корпус, де метеоцентр займає три приміщення загальною площею всього 75 квадратних метрів, залишився зруйнованим, без опалення, водопостачання, каналізації й навіть без електри-

ки. Місцеві хулігани вибивали вікна, через відсутність дверей по будинку бродили чужі люди. Але й тоді метеостанція продовжувала працювати — цілодобово, при свічках, з ліхтариками.

Донецький обласний центр з гідрометеорології, виконуючи державну програму «Гідрометеорологічна діяльність», домігся виділення з держбюджету майже 100 тисяч гривень на капітальний ремонт приміщень Артемівської метеостанції, відновлення комунальних мереж життєзабезпечення. Рік у рік по крихтах співробітники (всі — жінки) упорядковували власні приміщення, поліпшували виробничу базу. Але от колектив зіштовхнувся з новим

лихом. Дослідне господарство «Садове» визнане банкрутом і, щоб погасити борги, продає колишній науково-адміністративний корпус. Метеостанція ризикує опинитися на вулиці з дня на день.

Новий власник триповерхового корпусу, підприємець Іван Рибалко прокоментував ситуацію так: «Арбітражний керуючий не говорив про особливі умови продажу будинку, необхідність експлуатації надалі частини його приміщень метеостанцією в документах на право власності не відображена. Сама станція навіть не може надати документи про те, що це за підприємство, на якій підставі воно займає площі. До того ж вони навіть не починали розмову на цю тему. Я відкрив тут виробництво медичного характеру (поки не розповідати, що саме випус-

катиметься), робочі місця одержать близько 70 осіб. Для Дослідного це — чимало».

Підтримує ідею створення нового підприємства й дослідницький сільський голова Володимир Кокул. У свою чергу, керівництво метеостанції стверджує, що неодноразово просило районну держадміністрацію при продажі будинку врахувати той факт, що в ньому працює станція.

Якими бачать перспективи вирішення проблем, котрі виникли, офіційні особи?

Начальник Донецького обласного гідрометцентру Людмила Родіонова: «Метеостанція «Артемівськ» займає свої території й приміщення на цілком законній підставі. При продажі будинку це мало враховуватися. Листи у вищі інстанції ми відправили. На жаль, моя посада не дає пов-

новажень впливати на ситуацію».

Заступник голови Артемівської райдержадміністрації Микола Єлізаров: «Одна з найстаріших метеостанцій — Артемівська — повинна продовжувати роботу. На теперішньому місці чи на новому, це питання поки що не вирішене».

Перший заступник голови Держгідромету України Василь Громовой: «Ми не маємо наміру закривати Артемівську метеостанцію. Якщо продовження її роботи на колишньому місці неможливе, місцева влада має виділити інші, упорядковані приміщення, що відповідають необхідним вимогам, і прилегує території. Це регламентується Законом України «Про гідрометеорологічну діяльність».

Валентина БАРДАР.

Телефони корпунктів: Миколаїв — (0512) 35-41-78; Тернопіль (0352) 26-34-83

За тиждень, починаючи з 6 березня, вздовж узбережжя Керченської протоки співробітники МНС зібрали 14,2 т суміші нафтопродуктів (Укрінформ)

У пологовому будинку №2 Рівного відкрито капличку, повідомляє наш власкор
Олександра ЮРКОВА

На помості — «фермер» Костя, або Як громадська організація «Земля і воля» селянам «допомагає»

СИТУАЦІЯ

Останнім часом на вулицях і проспектах обласного центру за-
рясніли білборди з портретом найжаченого молодика у краватці з відомим істеричним жестом вождя та запозиченою в росій-
ських народників позаминого сторіччя назвою «Земля і во-
ля». Найжачений молодик виписав і свої наміри: «Земля і воля»
допоможе тим, в кого відбирають землю, вимагають хабарі!»
Щоб така популістська риторика якнайшвидше ставала реаль-
ністю, на білбордах є адреса та телефони.

Телефонуємо в м. Підгородне Дніпропетровського району на
вказану адресу: 1-й пров. Широкий, 1-а. Нічичирк. З'ясовуємо,
що тут, у колишньому приміщенні районного спортивного ком-
плексу «Колос», розташований офіс «Землі і волі». А от по мо-
більному зв'язку озвався знайомий голос «борця» з відбирача-
ми землі та хабарниками! Це ж відомий у районі Костя Писа-
ревський. Екс-гінеколог райлікарні, екс-комерсант «купи-про-
дай», екс-заступник голови райдержадміністрації, екс-тележур-
наліст облтелерадіокомпанії, екс-викладач дніпропетровського
відділення Академії управління при Президенті України. Одне
слово, пухнастий хвіст із цих екс- можна розчісувати й розчісу-
вати ще і ще...

Проба голосу

На місцевому адміністративно-
му «міжсезонні» в Костянтина
Івановича прорізався фавово го-
лос представника... корупційних
сил ще в 1997 р. Десь у цей час
він став державним службовцем
після не вельми успішного бізне-
су «купи-продай». Тодішній про-
курор району в районній газеті в
статті «Корупція» писав, що за
потурання колишніх і нинішніх
керівників району з грубим пору-
шенням законодавства Костянтин
Писаревському було продано за
безцінь (4 500 гривень!!!) по-
тужний спортивний комплекс ра-
йонного сільського спортивного
товариства «Колос» загальною
площею 2,4 гектара. Порушення
полягало в одержанні державного
акта на право постійного корис-
тування землею... для культурно-
оздоровчої та комерційної діяль-
ності.

Тоді в його персональну влас-
ність «вкотилися» баскетбольний
і волейбольний майданчики, фут-
больне поле, бігові доріжки з гу-
мовим покриттям, трибуна для
глядачів на 3000 місць, сектор для
стрибків, вся інфраструктура з
двоповерховою будівлею, фунда-
мент спортивного залу з будмате-
ріалами, величезний паркан із за-
лізобетонних плит, трансформа-
торна підстанція з лінією елек-
тропередач. За прокурорським
підрахунком, збиток сягав багать-
ох десятків тисяч гривень. Проку-
рор також попитив, що ремонтні
роботи на приватному стадіоні
«спонсорував» районний бюджет.
Бо, наприклад, розпорядження
про відновлення лав на трибунах,
проведення благоустрою силами
учнів місцевих шкіл, облаштуван-
ня й ремонт під'їзних шляхів під-
писував голова райдержадмініс-
трації, а контролював виконання
— його заступник Костянтин Пи-
саревський. По-домашньому
якось виходило. Як у тій припо-
відці: сам спілю, сам гуляю, сам
стелюся і «навар» маю...

За такі «домашні» корупційні
дії звільнили тоді з посади обох —
голову і заступника. Але стадіон
«Колос» залишився під величез-
ним замком у приватному воло-
дінні. Згодом пан Писаревський
нібито подарує спорткомплекс
колишньому компаньйону по
«купи-продай». А вже компань-
йон нібито продасть ветерану,
тестеві Костянтина Івановича.
Хоч за чинним законодавством
такі дії неприпустимі, але ж...

Ми згадали цей «стадіонний»
штришок тому, що починаючи з
1997 р. й по сьогодні за паном
борцем числиться податковий

боржок за землю —21 593 грн. 49
коп. Податкова інспекція звер-
нулася з позовом до райсуду в
2003 р., але протягом майже п'я-
ти років Писаревському ніколи
з'являтися в судові засідання!?

Бо він — на передовій. Борється
з несправедливістю. І влада зача-
ровано спостерігає за його місіо-
нерськими портретами «борця»
на білбордах.
До речі, ще одна важлива де-
таль. Депутати знайшли в район-
ному архіві рішення 3-ї сесії 2-го
скликання від 3 березня 1995 р.,
де чітко визначено: «Вважати за
казником 20 гектарів водної по-
верхні та землі, на котрих знахо-
диться спортивний комплекс
«Колос» згідно з генпланом». Тобто й досі всупереч чинному
законодавству перебуває в руках
приватної особи дарована й пе-
репродувана частина заказника?
Нинішній районний прокурор на
наше звернення обіцяє розібрати-
ся у зв'язку з новими обставина-
ми, що виникли стосовно колиш-
нього спорткомплексу «Колос».

Фермерські страждання

Доки наш герой мудрував над
своєю стадіонною проблемою,
приміська земля ставала приваб-
ливою пристрасстю. Комерційна
ерудитія пана Кості спрацювала
миттєво. Як людина далека від
фермерської діяльності, він вели-
кими й малими колами «розпли-
вався» навколо земель запасу
Підгороднянської міськради.
Свого часу вже вдалося «одломи-
ти» 12,7 га землі під так зване се-
лянське фермерське господарство
«Рось», оформлене на матір-пен-
сіонерку Февраліну Писаревську.
Звісно їй, 76-річній колишній ди-
ректорці однієї з міських шкіл, не
до вирощування цибулі чи помі-
дорів. Сили не ті та й досвід не
той. То вона передала земельну
ділянку на надійний комерційний
обробіток іншому фермерові. Так
і хазайнують Писаревські на сво-
їй землі чужими руками.

А років зо три тому Костянтин
Іванович під актуальним «шумок»
заходився вирощувати модну єв-
рокультуру сою. Однозначно, що
не з медичною метою. Але з та-
ким азартом, з такою аграрною
тріскотнею в місцевих ЗМІ: мов-
ляв, не дають селянському фер-
мерському господарству, тепер
уже «Рось-2», землі для впровад-
ження нової технології з вирощу-
вання цінної культури. «Є ж май-
же тринадцять гектарів, там нехай
і культивують сою чи рапс, так ні
ж, мало, давайте ще!» — обурю-
ється місцеві медики, котрим, як

«соцсфери», не виділили й сотки
землі.

Фахівцем соєвого прогресу на
окремо взятих 50 гектарах знову
виступає та сама відмінниця на-
родної освіти Февраліна Гаври-
лівна. А синок Костя в державних
і самоврядних установах пред-
ставляє нібито її інтереси, «виг-
ризаючи» так потрібну йому зе-
мельку. Тобто свідомо диригує
скандальчиками, підкидаючи
хмизку до роздмуханого ним же
галасу навколо земельного «без-
пределу» місцевої влади.

Погодження на складання
проекту передачі земельної ділян-
ки площею 50 га в оренду пані
Писаревській на сесії міськради
надали. Але вона майже півтора
року не оформляла документа-
цію. А на землі буяла не соя, а
пухнастий пір'ї із будячям та
лопухами. Депутатський корпус
побачив у такому марнотратному
«фермерстві» навмисну спробу
уникнути сплати земельного по-
датку. І згодом сесія скасувала
своє рішення, залишивши ветера-
на педагогічної ниви та її сина-
«імпресарію» без міфічної сої і
плуга з конем...

На цьому «конфліктному» полі
й з'являється обласна громадська
організація «Земля і воля», засно-
вана головою-координатором
Костянтином Писаревським. Щоб
«допомагати» тим, у кого
відбирають землю! Логічно. В
черговому шлейфі димової завіси
з чергового шкурного питання
напускає «актуальності» громад-
ська структура, а не якийсь там
химерний псевдофермер. Рівень
же ж — бланк з гербом України і
печаткою — під рукою! Такий от
почерк у селянському «борця».

Що ж до власних земельних
апетитів, то вони в нього нара-
стають і нарастають. І ось уже па-
тріот-історик пан Костя готовий
під Євро-2012 заснувати «стилізо-
вану» Дніпропетровську(!) Січ на
100 гектарах заповідних земель
між річками Самарою та Кільче-
ню. Прес-конференції голови
«Землі і волі», монологи з телеек-
ранів, листи до різних високих
інстанцій на бланках із печатка-
ми. І понесло, як кажуть, і поїха-
ло (цитуюмо): «Маючи оформлену
відповідним чином **земельну ді-
лянку фермерської землі** (виділено
автором), активну підтримку ра-
йонної влади та місцевих інвесто-
рів, науковий супровід проекту
Дніпропетровським історичним
музеєм, Дніпропетровським націо-
нальним університетом, Націо-

нальним заповідником «Хорти-
ця», а також співпрацю з козаць-
кими, молодіжними та іншими
організаціями, тут буде створено
культурно-просвітницький центр
з кінним театром, народним про-
мислом, фестивалями україн-
ського фольклору, «зеленим» ту-
ризмом, зоологічним куточком...»

Звернімо увагу на ключову
фразу **«земельну ділянку фермер-
ської землі...»** Тобто Січ буде сти-
лізованою, а фермерська земля —
конкретного організатора. Влада
не «клонула» на ілюзійний гачок
із усілякими зоологічними куточ-
ками, центрами, фестивалями та
кінними театрами. Сьогодні бага-
то ентузіастів ходять коло при-
міської землі, як кіт коло гарячої
каші.

Хрещена мати

І, звісно, пан Писаревський і
його «Земля і воля» сприймають
це як черговий «безпредел» вла-
ди. І персональний гурт бабусь та
дідусів, підвезений Костею до
Дніпропетровської, Новомосков-
ської та інших адміністрацій, три-
має плакати про дерибан землі й
казнокрадів, хоронить в імпрові-
зований труні під звуки духового
оркестру корупціонерів, хабарни-
ків, ділків від влади, слухає гнівні
слова Писаревського про розкра-
дачів народного добра, про за-
бур'янені ниви, про пайові та
фермерські «знущання». На цьо-
му й живе. І непогано. Особита
іномарка на ходу. Житло навіть
на стадіоні «Колос» має, не кажучи
про м. Підгородне та селище
Ювілейне...

А між цією шумовою громад-
ською суетою пан Писаревський
намагається «топтати» стежку по
свою правду не тільки до Прези-
дента України, а й наприклад, до
фонду «Україна-3000». Пані Ка-
терину Ющенко земельлю Костя
возвеличив навіть хрещеною ма-
тір'ю, захисницею міста. І так
«розмаловав» на кількох сторін-
ках запаморочливу перспективу,
як у Підгородному (за 150 метрів
від гомінки й чадної траси Хар-
ків—Дніпропетровськ. — Авт.)
можна створити «лікувально-діаг-
ностичний санаторний комплекс
та філіал Дніпропетровського ме-
дичного інституту народної меди-
цини» **на землях міської лікарні
площею близько двох гектарів** (ви-
ділено автором). Там функціону-
ватимуть поліклінічне, діагнос-
тичне, фізіотерапевтичне, допо-
логової підготовки вагітних, ре-

білітації, геронтологічне (готель-
ного типу) та інші відділення. А
що вже на земельній ділянці, то
там вабитиме око розбита парко-
ва зона відпочинку для лікуваль-
ної ходьби, спортмайданчики для
лікувальної гімнастики, зелений
лекторій, штучні водоймища...
Забув згадати ще про «повислі»
сади Семираміди чи про райські
кущі фарисеїв. І все це для 50 ти-
сяч підгородян. Щоправда, за ос-
танням переписом, їх чомусь 17
тисяч. Для солідної цифри можна
й прибрехати.

Своє звернення на бланку
«Землі і волі» Костянтин Івано-
вич підписав, додавши загадкове
к. м. н. Посоромився, мабуть,
свого вченого звання кандидата
медичних наук. Чи то за відсут-
ності кваліфікації, чи то за фер-
мерсько-страдницьких прожектів.
А те, що сьогодні через брак на-
лежного фінансування міськлі-
карня все ж піднімається у надан-
ні лікувальних послуг, хоч і має
численний некомплект фахівців
та чекає не дочекається приходу
на роботу того ж таки всюдису-
шого активіста — гінеколога Пи-
саревського...

Хто не знає корупційних і
фермерських «заслуг» Костянтина
Івановича, може подумати, що,
нарешті, з'явилася якась громад-
ська сила, котра боротиметься з
нечистою силою та ще й у зе-
мельних відносинах! Шкода і лю-
дей, і самого «фермера» Кості, що
уявляє себе на громадському по-
мості впливовим добродієм. І
сміх і гріх, як кажуть на підгору-
дніанській Голопанівці. А, можли-
во, таки й справді слід допомогти
б пану Писаревському займатися
конкретною справою за своїм ме-
дичним фахом?

— У Підгороднянській міській
лікарні відкриваємо гінекологічне
денне відділення та школу матері
й пропонували йому працювати,
так він категорично відмовляється,
мовляв, може прийти туди
ближче до пенсії, — коментує си-
туацію голова Дніпропетровської
РДА Сергій Снісаренко. — Нав-
паки, він мені пропонує «роботу»,
виступити з ним у теледебатах,
напевне, сподіваючись, що своєю
демагогічною балаканиною затур-
кає слухачів...

А доки його найжачене облич-
чя над краваткою ще маячить на
білбордах, доки він надуває бла-
городно шоки, доки картинно
«в'яже» губи бантиком і натхнен-
но обіцяє довірливим селянам
відновлювати справедливості, йо-
го довірена особа на ім'я Іван
штає по фермерських кишенях,
збираючи готівкою побори по
1000 та 1500 гривень. Начебто на
організацію телепередач за його
участю, прес-клубів ринкових ре-
форм при обласному відділенні
Співки журналістів, де він від-
крив щось на кшталт приватної
філії з фермерського господарю-
вання, на пікетування державних
установ та рекламування себе на
білбордах.

У нашій розмові з паном Пи-
саревським ми поцікавилися,
кому ж допомогла «Земля і воля»
відстояти землю чи викрити й
покарати якогось конкретного
хабарника? «Дуже багатьом», —
була відповідь, але жодного фак-
ту чи прізвища категорично не
було названо. Влучно сказав нам
новомосковський фермер Іван:
«Нам — земля, щоб ми спини не
розгинали, а Кості — воля жиру-
вати навколо фермерства, хова-
ючи свою земельну загребу-
чість». І вилаявся «гінекологіч-
ними» словами. Справді, кожно-
му своє...

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.
**На знімку: білборд на одному
з проспектів обласного
центру.**

Фото автора.

Рахункова палата України: нові виклики і проблеми державного фінансового контролю

За 10 років існування Рахункова палата України отримала своєрідний атестат зрілості, закінчивши етап формування і становлення. У перші роки своєї діяльності вона фактично займалася збором інформації про виконання бюджету і, частково переробляючи її, робила висновок, готувала відповідні рекомендації і пропозиції. Але нині настав принципово новий період, коли вже не можна задовольнятися збором інформації та її неглибокою переробкою. Необхідно отримувати інформацію про бюджет, яку можна зібрати лише в разі зміни кута зору на поставлені завдання. Важливо не тільки контролювати виконання бюджету, а й здійснювати контроль якості його виконання. Коли питання ставиться так, то змінюються пріоритети контрольної діяльності.

Завдання контролю якості виконання бюджету потребують негайного вирішення. Розв'язати нові проблеми подальшого розвитку неможливо без їх наукового аналізу, вироблення відповідних процедур і методів роботи, перебудови системи координації контролю, перегляду кадрової політики, особливо зі зміною законодавства, яке регламентує функції, повноваження, ступінь самостійності та інші аспекти діяльності органів виконавчої влади.

Величезні масштаби витрат коштів державного бюджету на заходи найрізноманітнішого змісту об'єктивно потребують підвищення ступеня наукового обґрунтування рішень щодо доцільності таких витрат. Здійснюючи перевірку, контрольний орган констатує виявлення порушень тоді, як бюджетні кошти вже витрачено. Ця парадигма, яка зводиться до алгоритму «спочатку планування, а потім контроль», зародилась дуже давно, декілька століть тому. Кардинально змінилась політична й економічна обстановка у світі, але у питаннях контрольної діяльності все залишилося по-старому.

Особливість науки як методу полягає в тому, що вона не виступає джерелом цінних порад з усіх питань. Вона не вказує, як потрібно правильно чинити, а навпаки, наука показує, як не потрібно робити за жодних обставин. Дотримуватись рекомендацій науки передусім означає уникати заборонених рішень. Але щоб вважати їх такими, необхідно до прийняття рішення провести експертизу відповідного проекту-програм. На сьогоднішній день недостатньо вивчити технологічну і фінансово-економічну складову будь-якого проекту, потрібно з'ясувати, чи може він узагалі бути реалізований з точки зору фундаментальних наукових обмежень.

Отже, важливим етапом сучасної бюджетної політики держави повинно стати подальше розширення використання проектно-програмних оцінок у практиці урядових відомств. Її призначення полягає в забезпеченні керівників, які приймають рішення, інформацією про перебіг виконання і фактичні результати державних програм.

Якщо програмний аналіз охоплює всебічне дослідження альтернативних варіантів лише на стадії планування, то оцінка зосереджується на вивченні ефективності й результативності або здійснюваних, або завершених програм. Водночас готується інформація про фактичні витрати на реалізацію програм, виявляється ступінь досягнення мети, оцінюється дієвість системи управління програмою, висовуються пропозиції щодо поліпшення її функціонування. На основі висновків дослідження повинні оперативно перерозподілятися ресурси і часно корегуватися цілі програми, поточні операції — пов'язуватися з розробкою нових програм.

Важливим завданням державного управління, безперечно, є більш раціональний розподіл бюджетних асигнувань як між програмами, так і між відомствами, які їх здійснюють. Як основний методичний інструмент мають використовуватися різні модифікації «програмного аналізу». Проте питання виявлення реальних результатів програм, внесення в їх реалізацію необхідних корегувань залишаються нині без відповіді. Контроль з боку парламенту за законністю витрачання фінансових ресурсів

не розв'язує проблеми, масштаби якої ростуть зі збільшенням числа доказів низької ефективності урядових програм. Нерозробленість відповідної методології, недостатнє фінансування аналітичних досліджень щодо виконання програм, низький «попит» керівників на результати оцінки — ці та інші обставини призвели до того, що програмна оцінка представляє собою ледь визнану управлінську функцію і є, по суті, білою плямою для державного управління.

Становище слід змінювати, оскільки стає очевидною необхідність систематичного виміру фактичних результатів діяльності уряду. Зростання кількості урядових програм, експериментальний характер багатьох із них, значне дублювання функцій, автоматичне щорічне виділення коштів із бюджету без урахування їх віддачі — все це зобов'язує, вимагає від органів державної влади великої уваги до оцінки програм. У цій ситуації лише органи державного фінансового контролю можуть нести основну відповідальність за проведення досліджень реальних витрат і вигод, які пов'язані з виконанням державних програм. Це потребує, зі свого боку, розробки правової основи діяльності державних органів фінансового контролю щодо активізації їх діяльності стосовно методів і оцінки урядових програм.

Проведення аналізу й оцінки програм потребує в законодавчому порядку створення необхідних фінансових і організаційних умов. Прийняті закони повинні передбачати ретельне вивчення результатів програм та їх ефективність, а також відповідні кошти на проведення аналітично-експертної оцінки (у вигляді відповідного відсотка від обсягів загальних коштів, передбачених на виконання програми).

Загалом «інституціоналізація» аналітичних методів повинна зачіпати дослідження програм (і розроблюваних, і вже здійснених) на більш регулярну основу, вона регламентує порядок проведення аналітичних досліджень і використання їх результатів в управлінських цілях. Необхідно буде докласти значних зусиль організаційного посилення аналітичних досліджень, а саме: створити при міністерствах фінансово-економічного блоку аналітичну службу вищого рівня (тобто безпосередньо підпорядковану міністру або його заступнику).

Необхідні зміни і в області організації аналітичних досліджень, шляхом збільшення аналітичного потенціалу законодавчої ланки державної влади. Це потрібно робити негайно, оскільки виконавчі відомства уряду володіють своєрідною монополією на проведення аналітичних досліджень (а отже, і на використання їх результатів у своїх інтересах), оскільки парламент просто не має відповідної дослідницької служби. Рахункова палата України, яка за певних умов (відповідно до її статусу) покликана обслуговувати потреби законодавців, виконує переважно функції фінансового контролю діяльності урядових міністерств і відомств.

Ліквідацію «аналітичного дисбалансу» між двома основними гілками державної влади потрібно проводити паралельно з реформою державного бюджету і прийняттям Концепції про єдину систему державного фінансового контролю, нових законів України «Про державний фінансовий контроль», «Про Рахункову палату України» і

«Про Головне контрольно-ревізійне управління уряду України». Установлення нових часових параметрів, нових процедур і нової організації розробки бюджету підвищить «попит» на аналітичні дослідження в законодавчій ланці. Завданням бюджетної реформи мають стати комплексний розгляд державного бюджету, встановлення «національних пріоритетів», оцінка альтернативних варіантів бюджетних рішень, аналіз довгострокових наслідків урядових програм і напрямів дій, оцінка технології, що забезпечує парламент інформацією про довгострокові наслідки законодавчих рішень у галузі впровадження нової техніки і технологій, тощо.

Об'єктивний характер розвитку продуктивних сил, їх усупільнення, дедалі більша інтеграція різних сторін соціально-економічних процесів потребують підвищення рівня аналітичної підготовки рішень, які приймаються.

Сьогодні ніхто не стане сперечатися з тим, що фінансовий контроль має стати ефективним. Але як це забезпечити? Насамперед необхідно визначитися з ключовими поняттями, які допоможуть розкрити концепцію майбутнього розвитку державного фінансового контролю.

Таким основним ключовим поняттям є «динаміка бюджету», оскільки процеси у фінансовій сфері мають динамічний характер. А державний фінансовий контроль здійснюється лише у статичі, використовуючи дані, які збираються чотири рази на рік, після закінчення кожного чергового кварталу. Із зібраними даними проводять операції, зміст яких у статистичній, а не в динамічній інтерпретації. Такого роду підхід до методології контролю зумовлений винятково традиціями бухгалтерії, а не функціональними вимогами динамічної системи, якою, в силу визначення, є система фінансів будь-якої держави.

Отже, підсумки, які можуть бути отримані в процесі аналізу матеріалів будь-якого проекту, полягають у попередженні виникнення негативних наслідків. Ще до прийняття бюджету необхідно визначити коридор, бюджетну траєкторію, за яку йому просто не можна виходити. Якщо цього не відбудеться, то згубиться бюджетна стійкість регіону або країни загалом. У подальшому завданням контрольних органів полягатиме в тому, щоб відстежувати в динаміці зміни, які відбуваються, спираючись на певні критерії, що можуть бути вироблені з допомогою методів математичного моделювання. У цьому разі реалізуються принципи динаміки бюджету і його виконання.

Проте теорія динаміки бюджету перебуває у стадії становлення. Сьогодні спеціалісти більше знають про проблеми виконання бюджету. Структура виявлених Рахунковою палатою порушень у використанні бюджетних коштів свідчить, що впровадження останнього десятиріччя (за незначним винятком — 2005 рік) залишається сталою — превалювання бюджетних правопорушень, які кваліфікуються як незаконні, в тому числі нецільове використання бюджетних коштів. Тому такий стан з державними фінансами вимагає зосередження більшої частини зусиль передусім на апріорній стадії бюджетного процесу — контролі здійснюваності бюджету. Не виконання, а саме здійснюваність бюджету, який здійснюється, став дійсним, реальним. Зміст і значення нової та, безперечно, важливої для практики теоретичної категорії складається в доказі наукової складової державного бюджету, який затверджується законодавцем.

Відсутність досконалої теорії державного фінансового контролю означає, що навіть збір інформації у надзвичайно великому обсязі про те, як, ким і для чого були витрачені державні кошти, у принципі унеможливорює винесення об'єктивного рішення про доцільність, а тим паче про ефективність витрачених фінансових коштів бюджетотримувачем. Навіть коли таке рішення буде винесено, завжди зберігається можливість його оскаржити, що і відбувається на практиці.

Тож, якщо на етапі попереднього контролю не встановлюють обґрунтовано, в науковому розумінні, критеріїв, згідно з якими буде визначено результати, то неможливо визначити ефективність виконання бюджету.

Найголовнішою проблемою органів фінансового контролю є та, коли вони фіксують допущені порушення, тоді як їх потрібно передбачати і запобігати їм. Зміну парадигми контролю можна охарактеризувати як перехід від контролю статистичного і апостеріорного до здійснення контролю переважно динамічного і апріорного.

Якщо Рахункова палата займатиметься лише статистичною звітністю, то уподібниться органам внутрішнього фінансового контролю, але ж у них інша мета діяльності. Мета незалежного контрольного органу спеціальної конституційної компетенції — Рахункової палати України — не в контролі за діяльністю конкретних бюджетотримувачів, а в контролі бюджету. В цьому принципова різниця, яка проявляється у методах і формах роботи.

Звичайно, перехід до нових методів роботи — процес довготривалий і тяжкий, нове завжди піддається критиці. Перше, що нам необхідно зробити, це на ранній стадії формування бюджету налагодити механізм, який давав би нам змогу прогнозувати насамперед доходи. Це, до речі, одне із положень Лімської декларації (основного міжнародного нормативного документа у сфері державного фінансового контролю). Цей механізм давав би нам можливість виносити експертні висновки на всі проекти, які виконавча влада збирається здійснити.

Безумовно, обмеження державного контролю лише перевіркою законності і цільового використання бюджетних коштів жило себе. Уявляється, що державний контроль має контролювати не лише норму, а й крайні межі, за якими настають необоротні наслідки в розвитку суспільства.

Головне в діяльності державного контролю — визначення критичних меж стійкості системотворюючих інститутів суспільства: бюджету, безпеки, інформаційних ресурсів, екології, здійснення моніторингу поточного стану основоположних інститутів відносно виявлених критичних меж стійкості. Саме у цьому полягає різниця між державним контролем і контролем, здійснюваним такими органами, як, наприклад, контрольно-ревізійне управління міністерств і відомств, фіскальні, наглядові структури вбудовані в систему управління конкретних відомств і завжди будуть керуватися відомчими принципами.

Отже, можна зазначити ще одну перевагу Рахункової палати: вона — позавідомчий орган. У своїй діяльності, на відміну від відомчих структур, палата повинна керуватися іншою логікою. Державний контроль може визнаватися таким тільки в тому разі, якщо він організує свою діяльність, спираючись на національні інтереси як на принципові критерії. До речі, національні інтереси країни не завжди збігаються з інтересами політичного режиму, тис сил, які в даний момент перебувають при владі. Тому, на мою думку, Рахункова палата повинна називатися інакше — не орган державного фінансового контролю, а орган державного аудиту. У рамках виконавчої влади функціонують органи державного фінансового контролю, за її межами — органи державного аудиту.

Охарактеризувавши ситуацію стосовно майбутніх напрямів діяльності Рахункової палати таким чином, стає зрозуміло, чому вона не може підпадати під «юрисдикцію» опозиції (як відомо, Верховною Радою України прийнято в першому читанні закон України «Про опозицію»).

Вище перелічені проблеми у процесі інституціоналізації державного фінансового контролю доповнюються складнощами щодо вибору методів контролю і, що надзвичайно важливо, його координації. А проблема вибору методики і координації стосується розподілу повноважень між Рахунковою палатою України, контрольно-ревізійними органами Міністерства фінансів України та іншими органами. Слід чітко розмежувати сфери компетенції контрольних структур і визначитися з понятійною термінологією, що стосується державного фінансового контролю, виходячи з того, що державний фінансовий контроль є функцією та інструментом управління продуктивними силами і виробничими відносинами.

Павло ПЕТРЕНКО,
кандидат економічних наук.

РЕЗОНАНС

Цього не варто боятися

Прочитала з великою цікавістю статтю Івана Ілляша про предмет «Толерантність» («Голос України» за 9.02.08). Але не зовсім зрозуміла: ви, пане оглядачу, за те, щоб діти від грамотного, шанованого ними педагога дізналися, що таке толерантна людина, чи за те, щоб дитина зростала обмеженою і нерозумною?

Чому ви так боїтеся нестандартного мислення? Чому дитина у школі не може здобувати знання, які їй знадобляться у житті? Що, сподіватися їм на батьків, які, у свою чергу, сподіваються на школу? Треба відкрито казати дітям, що світ наш різноманітний, незвичайний, дивний, але водночас і жорсткий.

Ви ось пишете, що «училка» з 38-літнім стажем змушена прямиками заманювати дітей на уроки релігійної етики. То вона просто безталанний оповідач, отож діти й тікають. Їй самій не цікавий цей предмет.

А стосовно геїв і рецидивістів, то у них також було дитинство. І, можливо, якби в школах у той час чесно розповідали, хто такі збоченці та бандити, діти зробили б правильний вибір. Гадаю, що більше доводяться вони в школі, то легше ввійдуть у самотійне життя. І цього не варто боятися. Грамотні, освічені діти — це наше щасливе майбутнє.

Вероніка ВЛАСЕНКО.
Київ.

РЕПЛІКА ВОВОЧКИ

Навіщо топтатись по гідності?

У «Голосі України» за 20.02.08 р. під рубрикою «Полемічні нотатки» прочитала статтю Віктора Громова «Диявол ховається в дрібницях». Скажу щиро: рідко можна зустріти такі «нотатки». Це ж треба стільки бруду видити на українську школу, вчителів!

Безумовно, трапляються факти, про які пише Віктор Громовий. Але ж, спираючись на окремі приклади, клієти всім вчителям ярлик послідовників «диявола» тоталітарної педагогіки — це занадто.

Якщо послухати автора, педагогічна культура у нас низька, не читаємо книжок з психології. Ніби тільки він наймудріший. Критикує колег за негуманність, а сам топче їхнє почуття гідності.

Віктор Громовий бере по факту із досвіду закордонних шкіл і цей позитив «накладає» на всю їхню освіту. Натомість окремі приклади негативу в наших ЗОШ видає як тенденцію.

Хіба автор не читає періодичної преси, в якій повідомляється про жахливі випадки в зарубіжних школах взагалі та в американських зокрема? Гадаю, він знає, що українські діти демонструють високий рівень знань на численних міжнародних конкурсах, займають призові місця. Але Віктор Громовий за малими кущами, вочевидь, не бачить дерев.

Думаю, своїми висновками заслужений учитель «перехопив» через край. То вже межує, як висловлюється сам автор, з «тоталітарною» педагогікою самого автора.

Прочитала «полемічні нотатки» і стало прикро. Мабуть, сильніше, ніж ми самі, нас ніхто не може принизити...

В. РОБОБЕЙ,
ветеран педагогічної праці,
«Відмінник народної освіти».
Луцьк.

ВІД РЕДАКЦІЇ. *На чисму бо-ці ти, читачу? Вважаси, Віктор Громовий справді образив учительство, принизив його гідність?*

Полеміка триває. Продовжити її закликаємо чиновників від освіти і науки, вчителів і батьків.

ДО УВАГИ МІНІСТРА

Кінчайте з неподобством!

Шановна «Освіта»!
Пише тобі випускник Міжрегіональної академії управління персоналом (МАУП) 2006 року. Я один із більш як 4,5 тисячі спеціалістів, що не отримали дипломів.
Після програних процесів в Київських господарчому та Апеляційному судах, Міністерство освіти і науки за тодішнього міністра Ніколаєнка подало касацію в Вищий Адміністративний Суд України. МОН приводить свої аргументи, але істина в тому, що колишні студенти не повинні бути цапами-відбувайлами. Існує чітка процедура, якщо у вуза є проблеми: студентів переводять в інші заклади, де вони продовжують навчання. Але щоб люди закінчили вуз і не отримали дипломів... Це нонсенс!!! Уявіть ситуацію, коли цей суд прийме рішення не на користь студентів. Це буде катастрофа. Підуть тисячі звернень в Європейський Суд. Ганьба буде на весь світ, престижу держави буде вкотре завдано величезної шкоди.
Звичайно, ніхто немає права тиснути на суд. Але правда в тому, що час покінчити з цим неподобством. Я дуже сподіваюсь, що парламентська газета допоможе нам відновити справедливість.

О. СЕГЕДА.
Дніпропетровськ.

«Нынче в школе первый класс вроде института»

ТЕМА ДЛЯ ДИСКУСІЇ

На мій погляд, втрата інтересу до навчання у багатьох дітей пояснюється надмірним ускладненням програмного матеріалу, який вивчають у школі. Він став недоступний учневі, що викликає стреси й протести з боку дітей і батьків.

Багато молодих учителів, коли приходять до школи, починають утовкмачувати в голови підлітків правила й визначення, які вони вивчили в інституті. При цьому кажуть, що несуть науку в чистому вигляді. Але ж наукові визначення й теорії незрозумілі учневі 5-6 класу внаслідок того, що не закладено в їхні голови перший і головний фундамент наочно-прикладного виду, названий емпіричним.

Без міцного фундаменту наочних знань не може бути осмислена і зрозуміла мова теорії абстрактно-

го виду — інститутська програма. Як відомо, вчити треба від простого. Але з деякого часу простий варіант знань просто викинуто зі шкільних програм і підручників — звідси повальне нерозуміння й заперечення складного матеріалу. І якщо навчання ускладнене, чому дивуватися стресам і нервовим зривам. До закінчення школи майже 70 відсотків учнів втрачають здоров'я й інтерес до навчання взагалі.

Переглянувши зміст старих підручників з російської мови, я дійшла висновку, що віковому мис-

Затишно під крилом прокуратури

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Кілька років тому в прокуратурі Запорізької області з'явився стенд про підшефну Матвіївську загальноосвітню школу-інтернат для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки. Оскільки свою благодійність правоохоронці не афішують, за роз'ясненнями звернувся до прокурора області Валерія Кулакова.

— Інформаційний стенд ми створили на прохання колег і потенційних благодійників, — сказав Валерій Вікторович. — Усім цікаво, як живуть підшефні діти. Кілька разів на рік ми перераховуємо одноденний заробіток у благодійний фонд закладу, купуємо подарунки, спортивне й туристичне обладнання, спілкуємося з дітьми й колективом. Частіше від усіх це робить начальник відділу захисту прав і свобод неповнолітніх Марина Купенко, постійно заїжджає у школу і прокурор Вільнянського району Валентин Пряников (на знімку).

Як розповіла Марина Купенко, шефство над сирітським закладом — ініціатива Валерія Кулакова. Ще працюючи начальником Донецького обласного управління юстиції, він переконав колег, що найкраще утверджувати законність особистим прикладом благочинності. Добру справу започаткував Валерій Вікторович і в Запорізькій області.

Як тільки ми прийшли в школу-інтернат, її директор Лариса Конькова звернулася до Марини Купенко з проханням допомогти отримати направлення на навчання в юридичну академію одинадцятикласникові Миколі Яценку.

— Хлопець мріє стати прокурором, добре навчається і чудовий спортсмен, — пояснила

Лариса Костянтинівна. — Срібний призер юнацької світової першості із гирьового спорту і, взагалі, золота дитина. Але сирота.

Владнати формальності взявся Валентин Пряников. Загалом же доведеться влаштувати на навчання у вузи 18 юнаків і дівчат, котрі закінчують школу-інтернат. Лариса Конькова мріє про те, щоб у майбутньому педагогічний колектив складався лише з випускників інтернату. Сама вона виховує двох сиріт. Прийомні доньки здобувають університетську освіту.

Навіть не віриться, що майже 30 відсотків інтернатівців були, без перебільшення, підібрані на звалишах. Вони не чули доброго слова від дорослих, не бачили білих простирادل і не уявляли, що можна жити інакше.

Відтоді, як нами опікується прокуратура, добробут закладу почав помітно зростати, — ділиться Лариса Конькова. — Спочатку нам подарували комп'ютери, іграшки для дошкільнят, потім — музичний центр, два домашні кінозали, повний комплект туристичного спорядження, обладнали тренажерний зал, допомогли підібрати висококваліфікованих тренерів. Ось тренується Ася Єлізарова, ну, зовсім тендітне дівча, а вже чемпіонка області із гирьового спорту! А брати-

Полювання на неуків

КОНТРОЛЬНА ДЛЯ ВЧИТЕЛЯ

Хіба не парадокс: у репетитори йдуть педагоги, які не зуміли дати необхідних знань у школі. Тобто на уроках учителеві глибоко фіолетово, як навчається Вовочка. Але якщо недоумок потрапляє в його, репетиторські руки, неук починає знімати зірки з неба.

Від чого таке перетворення, гадаю, зрозуміло — гроші й тільки вони роблять ментора більш старанним, терплячим. Він готовий годинами просиджувати з ледарем, втовкмачуючи в його голову елементарні речі. На що в школі у нього немає ні часу, ні бажання.

Мета репетитора — допомогти чаду одержати студентський квиток.

— Уявляєте, вчитель фізики, котрий зовсім не звертав уваги на мого сина, раптом запропонував свої послуги в позаурочний час, — розповідає Олександра

Луківна. — За 60 гривень він готовий шодня працювати по дві години з моїм «тупоголовим», як педагог одного разу висловився.

Це недорого. Але так оцінив себе цей фізик. Інші вчителі заламують суми набагато солідніші.

А чи не спеціально окремі викладачі доводять дітей грошовитих батьків до статусу хронічного невстигаючого, щоб потім перетворити їх на дійну корову?

Ніяк не збагну, як двічник Вовочка, поспілкувавшись із репетитором із суцільної (а то і своєї!) школи може перетворитися на успішного абітурієнта, а потім і студента престижного вузу.

Іван ІЛЛЯШ.

А ЯК У НИХ?

У США репетитори в пошані. Після лікаря, юриста й економіста ця професія на четвертому престижному місці. Найзатребуваніший репетитор в Америці — колишній «совок», який викладає фізику та математику. Його річний дохід становить 70—100 тисяч доларів.

мулює творчий процес, але жодного слова не згадають про те, що вчителем катастрофічно не вистає знань, які залишили нам у спадщину Песталотці, Руссо, Ушинський, Сухомлинський...

...Наші випускники шкіл і вузів не адаптовані до життя, почуваються ізгоями й це не може не хвилювати.

Дівчатка виростуть білоручками, якщо мами не привчать їх вести домашнє господарство. Хлопчики здебільшого не можуть полагодити праску, електричну проводку у квартирі. У школі цього не навчають. Раніше таких проблем не було.

Отже, ми десь недогледіли, пропустили, не навчили...

Генрієтта ДЕНИСОВА,
учитель російської мови,
літератури та історії.
Сімферополь.

близнюки Ваня та Вася Луньови — чемпіони України з боксу й кікбоксингу.

Для всебічного розвитку дітей тут і справді робиться багато. Крім української й російської, учні поглиблено вивчають англійську та німецьку мови, а 60 старшокласників вільно володіють італійською. Тут проводяться заняття в спортивних секціях, у студіях бального танцю та живопису, у різноманітних гуртках. Повноцінне харчування, туристичні походи, літнє оздоровлення на березі Азовського моря, поїздки на відпочинок у сімейному колі за кордон — усе це в Матвіївській школі-інтернаті, відомої не лише в Україні.

Та є ще й гірка правда. Комплексна перевірка, яку восени провела обласна прокуратура в підшефному закладі, виявила, що навіть тут не вміли як слід захищати соціальні права вихованців. Не всі отримували пенсії та аліменти, деякі втратили право на житло, допускалася тяганина з оформленням документів, що посвідчують особу тощо. Сироту скривдити легко, куди важче відстояти її інтереси. Таких ошуканих нарахували 70, майже третину від загальної чисельності. До розшуку непутих батьків підключили міліцію, а документів — РАГСи. За 36 позовами суди прийняли рішення на користь дітей, інші справи розглядаються.

За словами Марини Купенко, торік органи прокуратури області поновили законні права й інтереси майже восьми тисяч дітей і підлітків...

Микола МАНЬКО.
Запорізька область.

Фото автора.

Про голод 30-х і нинішню пенсію

МОЯ ДУМКА

Голодомор 1932—33 років бачила на власні очі. Тоді мені було дев'ять. Щоранку, йдучи до школи, я проходила повз ринок. А там, з обох боків вулиці, лежали інколи ледь живі, частіше — вже мертві діти та дорослі. В місті не залишилося жодної тваринки — ні собак, ні котів, ні пацюків. З'ївши все, що бігало та росло, люди помирали від голоду.

Наша родина була напівголодною. Адже батько працював у залізничних майстернях, тому ми мали який-неякий, а пайок. А коли я виросла, то змогла вже самостійно оцінити те, що відбувалося. Моя бабуся жила в селі Крамарівка Ізюмського району. У

неї була велика сім'я, і я часто гостювала у них вдома. І ось у цьому селі, приміром, жодна людина з голоду не померла. Голова тодішнього колгоспу «Червоний літак» дбав про своїх селян. А нинішній голова не лише не розвалив колгосп, але й примножив його матеріальну базу.

Працюючи вчителем в селі Мала Камишуваха Ізюмського району, чула розповіді про страшний голод. У той час у селі була одна жінка — уповноважена з району з заготівлі хліба. Вона ходила в шкірянці і з пістолетом на боці, вимітаючи з осель усе, що бачила. Минули роки, а в селі і тепер відбувається щось подібне.

...Від того страшного часу вже змінилося четверте покоління людей. Але багато хто з нас і сьогодні живе впроголодь. Особливо це стосується пенсіонерів, інвалідів, багатодітних сімей. Хліб, молоко та масло коштують дорого, на інше грошей уже не вистачає. В лікарню, якщо захворієш, не потикайся — без грошей не приймуть.

В Ізюмі в 1986 році відкрили новий цвинтар, розрахований при радянській владі на 30

років. Минуло 17 років, а там уже немає місць. Цвинтар був з усіх боків обведений ровами, а тепер уже кладуть померлих і поза ровом. Його почали розширювати...

А ще хотіла ось що сказати: по телевізору часто показують, як паняночки їздять на шикарних машинах із собачками, купують їм теплий одяг і смачну їжу, збризкують песиків заморськими парфумами. Ми чудово бачимо, які авто у наших керівників, знаємо, скільки грошей залишають у ресторанах та на аукціонах, вони можуть викласти за якусь дрібничку кілька мільйонів. А пенсіонерам та інвалідам кидають по 20 гривень до пенсії, міркуючи: виживемо чи ні?..

Віра УСТИМЕНКО.

Ізюм
Харківської області.

Є у Києві Жуляни...

Мікрорайон ЖУЛЯНИ розташований у межах міста Києва вже 16 років. Та складається враження, що міська адміністрація не знає чи не хоче про це знати. Скільки разів мешканці зверталися до міської адміністрації з проханням побудувати підземні чи наземні пішохідні переходи через Кільцеву дорогу, але все залишається по-старому. Не береться до уваги велика кількість загиблих — і дорослих, і дітей. Адже мікрорайон розташований так, що нам доводиться по кілька разів переходити через дуже поживавлену Велику кільцеву дорогу.

Солом'янська районна у місті Києві державна адміністрація намагається своїми силами допомогти нам у вирішенні насущних проблем. Але лише районними зусиллями і коштами владнати всі розлади неможливо!

Крім цього, хоч ми й живемо вже в ХХІ столітті, але в столиці європейської держави, а саме в нашому мікрорайоні, й досі відсутні нормальні дороги та каналізація!

І ще одне болюче питання: місцеві мешканці вже тривалий час не можуть на законних підставах зареєструвати свої земельні наділи через недбалість міських чиновників.

З приводу всіх указаних проблем і недоліків звертаємося до голови Київської міської державної адміністрації Леоніда Черновецького: **ПОВЕРНІТЬСЯ ОБЛИЧЧЯМ ДО КИЯН!**

Зупиніть трагічну статистику кількості загиблих у нашому мікрорайоні; допоможіть з фінансуванням і прокладанням каналізаційних мереж та побудовою доріг; допоможіть організувати місячник з благоустрою території нашого мікрорайону!

Л. СІДЛЯРЕНКО,
А. ВОЙЦЕХІВСЬКА,
О. САМУСЕНКО —
усього 80 підписів.

Київ.

Є ІДЕЯ!

Оплата праці — погодинна

Шановні панове депутати! І боляче, і соромно перечитувати склад Верховної Ради чи спостерігати за подіями в сесійній залі. На сторінках «Голосу України» багато читачів пропонували платити вам зарплату не за місяць, а за ті дні, коли ви є у Верховній Раді. А я пропоную взагалі зробити погодинну оплату праці. Якщо поденна, то ви в одні двері ввійдете, запишетесь і в інші вийдете. А з погодинної оплати вийдуть надзвичайно великі економічні гроші. Які, у свою чергу, можна направляти на лікування українського народу. Хоч якась користь буде...

Іван МАТІЙЧУК.

Хімчин
Косовського району
Івано-Франківської області.

Наша анкета

1. Чи до вподоби моє нове обличчя? /Художнє оформлення й верстка/

Так..... Ні.....

2. Чи влаштовують тебе тематичні сторінки й супер-рубрики?

Так..... Ні.....

3. Чи влаштовує шрифт, мова, тема матеріалів?

Так..... Ні.....

4. Чи задоволений доставкою, якістю друку?

Так..... Ні.....

5. Чи були проблеми з передплатою «Голосу України»?

Так..... Ні.....

6. Ти — постійний передплатник «Голосу України»?

Так..... Ні.....

7. Яким рубрикам надаєш перевагу ти та твоя родина?

.....

.....

8. Які нові рубрики й теми хочеш бачити на сторінках «Голосу України»?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Неіснуючий розкол

Дивлюся телевізор, читаю газети, і скрізь твердять про розкол України, мовляв, її треба рятувати, об'єднувати.

Панове, ви або не знаєте, що діється в державі, або навмисне плетете про розкол, переслідуючи якусь свою мету. Я ж, пенсіонер, інвалід війни, заперечую вам і стверджую, що ніякого розколу України немає! Як би ви цього не хотіли.

А заперечення моє ґрунтується ось на чому. Недавно перебував на санаторно-курортному лікуванні в Одесі, де оздоровлювався понад 400 чоловік. Це були люди з різних областей України. Постійно звучала російська мова жителів Севастополя і Керчі, Донецької і Луганської областей, мова-суржик людей з Хмельниччини і Вінниччини, ні з якою іншою не схожа — мова жителів Тернопільщини і Львівщини. Відпочиваючи були різні за віком, ніби їх хто відібрав для якого соопитування, від двадцятирічного полтавчанина до великого бородатого дідугана 1921 року народження з Києва.

За 24 дні перебування в санаторії я жодного разу, повторюю, жодного, не чув якихось неприємних розмов, звинувачень, докорів одних на адресу інших.

У нас була ніби одна сім'я. На концертах, які давали нам одесити, сиділи один біля одного, не запитуючи: хто ти і звідки. Разом сміялися зі смішного, разом аплодували. На вечорах танців вибирали собі партнерів, не питаючи про уподобання.

Усі були однієї думки і тоді, коли мова заходила про злиденне життя в Україні — звинувачували владу, яка піклування про народ замінила піклуванням про себе. Адже зарплати, доплати, допомоги, пенсії наші можновладці визначили собі без урахування совісті і моралі. Їздять на дорогих авто, присвоїли собі житло в столиці, побудували панські маєтки, і певне, що не лише в Україні...

Так от, панове при владі, не меліть дурниць про розкол України! Його, поки що, немає.

А. МУЗИЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

РЕЗОНАНС

Потерпаємо від болячки «миг-блиг-стук»

Добрий день, шановна редакціє газети «Голос України». Я пишу на підтримку листа Івана Коновальчука з Вінниці «Інформують? Ні — гвалтують!», якого було надруковано 11 січня 2008 року. У ньому йшлося про роботу нашого телебачення та надмірне нав'язування реклами.

Я також вважаю, що реклама — це болячка «миг-блиг-стук», яка не дає нормально послухати новини та спокійно подивитися цікавий фільм. Не бачу від неї ніякої користі, а лише головний біль.

Цікаво, що у програмі телепередач, яку друкує газета, не вказано жодної хвилини на рекламу. Та вона займає чи не половину часу, відведеного на передачу.

А чи знають керівники телеіндустрії, що їм у вечірній час посилаються тисячі прокльонів?! Бо люди, прийшовши з роботи, бажають послухати новини і відпочити, а їм «мигалки» показують, в яких немає ні глузду, ні сенсу.

Пишу з надією, що, може, Президент й прем'єр прочита-

ють наші звернення і вплинуть на керівників телебачення, які нав'язують набридливу рекламу.

Телебачення, на мою думку, нині працює погано. Можливо, якщо викинуть рекламу, то хоч трохи покращиться якість передач.

Я пишу від імені нашого тридцятиквартирного будинку з надією, що нас почують, і таке омріяне бажання — фільми та передачі без реклами — здійсниться. А на рекламу відведуть окремий канал.

І. ВЕТРОВ,

пенсіонер, учасник бойових дій.

Іршанськ
Володарсько-Волинського району
Житомирської області.

Постановами Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури стосовно:

- по справі №10/209-07 від 14.02.08 р. визнано банкрутом ВАТ «Тульчинський маслосирзавод» (Вінницька обл., м. Тульчин, вул. Полковника Ганжі, 16, код ЄДРПОУ 004445447);
- по справі №10/173-05 від 19.02.08 р. визнано банкрутом ВАТ «Птахофабрика Великомилицька» (Вінницька обл., Хмельницький р-н, с. Великий Митник, код ЄДРПОУ 05521175).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Болховітина Віталія Михайловича (м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к. 411, ліцензія АВ №158383 від 20.11.06 р., тел./факс: 0432-52-03-41).

Претензії поточних кредиторів приймаються протягом 30 діб з дати публікації оголошення.

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА»

повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 30 квітня 2008 року о 15.00 за адресою: м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 8.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту роботи чергових загальних зборів акціонерів ЗАТ «АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА».
2. Визначення та затвердження умов праці та оплати послуг Генерального директора, членів Правління та членів Ревізійної комісії ЗАТ «АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА».
3. Затвердження звіту Правління за результатами фінансово-господарської діяльності ЗАТ «АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА» у 2007 році.
4. Затвердження висновку Ревізійної комісії ЗАТ «АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА» по річних звітах та балансах ЗАТ «АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА».
5. Затвердження річних результатів діяльності, в тому числі, річної фінансової звітності ЗАТ «АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА» у 2007 році.
6. Визначення порядку розподілу збитків ЗАТ «АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА» у 2007 році.

Ознайомитися із документами, що пов'язані із порядком денним, можливо за місцезнаходженням ЗАТ «АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА» за адресою: м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 8. Телефон для довідок: (044) 586-26-66.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися з 14.00 до 14.30. Для участі у зборах представникам акціонерів необхідно мати належним чином оформлену та засвідчену довіреність на право участі та голосування на зборах та документ, що посвідчує особу.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) 13.11.2007 р. порушив справу про банкрутство Обласного комунального підприємства «Софіївський комбінат комунальних підприємств», код ЄДРПОУ 03342327, юридична адреса: 53100, Дніпропетровська область, Софіївський район, смт. Софіївка, вул. Жовтнева, 103; р/р №2606782 у Криворізькій філії «Райффайзен банк Аваль», МФО 306748, справа №Б15/331-07.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чикильдіна Олександра Миколайовича, ліцензія АВ №116199, адреса - 49008, м. Дніпропетровськ, провулок Токарний, 55, тел.: (056) 770-88-91.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Постановою господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) від 25.02.2008 р. по справі №2-6/9457-2007 визнано банкрутом Сільськогосподарський виробничий кооператив імені Войкова (96564, АР Крим, Сакський район, с. Геройське, вул. Мира, 3, ЄДРПОУ 03759671) та введено ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кухту Василя Михайловича (ліцензія №307280 від 16.02.2007 р.), 95048, АР Крим, м. Сімферополь, а/с 2745.

Ухвалою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 21.01.2008 р. у справі № Б-24/14-08 порушено провадження у справі про банкрутство Приватного підприємства «Агролідер» (61001, м. Харків, вул. Плеханівська, б. 92-А, корп. В, оф. 305; код ЄДРПОУ 33480148; п/р 2600930126489 в АКБ «Золоті ворота», МФО 351931).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Шиндель Юлію Ігорівну (ліц. серія АВ № 307369 від 02.04.2007 р.), для листів: 61002, м. Харків, а/с 8821. Заяви конкурсних кредиторів з вимогами до боржника та заяви осіб, які бажають взяти участь у санації боржника приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Одеської області від 20.12.2007 року по справі № 17-2-2/6774/3 поновлено провадження у справі та відкрита ліквідаційна процедура відносно товариства з обмеженою відповідальністю «ЛІМПЕКС» (код ЄДРПОУ 20926805, адреса: 68000, Одеська область, м. Іллічівськ, вул. Транспортна, 2). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ільєнок Людмилу Сергіївну (ліцензія АВ № 176275 від 05.10.2005 р., адреса: 68004, Одеська область, м. Іллічівськ, а/с 226).

Постановою Господарського суду Луганської області по справі №12/1306 від 27.02.2008 р. Відкрите акціонерне товариство «Лисичанський комбінат хлібопродуктів», Луганська обл., м. Лисичанськ, вул. Артемівська, 33, код ЄДРПОУ 00952775, р/р №260023000254 в Лисичанському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі №12/1306 призначено арбітражного керуючого Клименко Михайла Анатолійовича, ліцензія серії АВ №081182 від 08.08.2006 р., який мешкає за адресою: 93108, м. Лисичанськ, вул. Жовтнева, буд. 312, кв. 17.

Постановою господарського суду Закарпатської області від 04.03.2008 р. по справі №6/5 в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Комора ЛТД», код в ЄДРПОУ 34547276, 88000, вул. Українська, 58, м. Ужгород, Закарпатська область.

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Дідича Михайла Андрійовича; адреса ліквідатора - поштове відділення №18, а/с 82, проспект Свободи, 3, м. Ужгород, 88018. Тел./факс: (031-2) 67-29-21).

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 19.02.2008 року по справі № 7/23 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо приватного підприємства «Сучасні матеріали» (39600, Полтавська область, м. Кременчук, вул. Радянської України, 46, кв. 6, код ЄДРПОУ 32141500).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича, що діє на підставі ліцензії серії АВ № 116256 від 25.01.2005 року (39600 м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 29, кв. 6).

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замокник торгів: **ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789**

1.1. Поштова адреса **84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.**

1.2. Контактні телефони **(06264) 3-97-56, 3-97-65 факс 3-98-01, 3-12-67.**

2. Інформація про предмет закупівлі: **енергетичне вугілля (Донецький АШ), згідно ДСТУ 4083-2002 загальним об'ємом 140 000 тн. Постачання щомісячно по 20 000 тн.**

3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" 05.02.2008 р. №22 (4272)

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою **о 15.00 - 07.03.2007 р.**

5. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) **57 120 000,00 грн.**

6. Інформація про переможця: **ТОВ "Торговий Дім Славута" код ЄДРПОУ 33534549**

6.1. Юридичний адрес: 84112, м.Слов'янськ, вул. Чубаря, 6.

6.2. Поштова адреса: 84331, м. Краматорськ, вул.Паркова, 95-256

6.3. Телефон / факс: 8 (0626) 44-25-46, 44-25-81.

Оголошення про проведення відкритих торгів

1. Замокник торгів: **ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789**

1.3. Поштова адреса **84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.**

1.4. Контактні телефони **(06264) 3-97-56, факс 3-98-01, 3-12-67.**

2. Інформація про процедуру закупівлі: **номенклатурний капітальний ремонт котлоагрегата типу БКЗ 160-100ПТ ст.№6.**

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: **за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс - повідомлення про бажання участі у відкритих торгах**

4. Кінцевий термін подання - **21 доба з дня публікації оголошення до 13.00 - 03 квітня 2008 року.**

У доповнення до публікації у газеті «Хрещатик» від 08.02.2008 р. №23 (3239) та у газеті «Голос України» від 08.02.2008 р. №25 (4275) Правління АК «Київенерго» повідомляє

На вимогу акціонера, який володіє більш як 10 відсотками голосів, до порядку денного чергових загальних зборів акціонерів «Київенерго», що оголошені на 28 березня 2008 року о 14:00 за адресою: м. Київ, площа І. Франка, 5, 4 поверх (актовий зал Компанії), додатково вносяться такі питання:

1. Відкликання та обрання Голови та членів Виконавчого органу Компанії.
2. Визначення функцій замовника щодо здійснення будівництва, реконструкції, ремонту ліній електропередачі, підстанцій, а саме:
 - будівництво підстанції 110/10 кВ Ватутінська з кабельною лінією 110 кВ Деснянська-Ватутінська;
 - будівництво підстанції 110/10 кВ Європейська з кабельною лінією 110 кВ ТЕЦ-5 Європейська;
 - будівництво підстанції 110/10 кВ Олімпійська з підключенням до розподільного пристрою 110 кВ підстанції Московська.
3. Внесення змін та доповнень до Статуту Компанії.
4. Внесення змін та доповнень до внутрішніх нормативних документів Компанії.

Реєстрація учасників чергових загальних зборів акціонерів відбудеться з 12:00 до 13:45 у день скликання чергових загальних зборів акціонерів за місцем їх проведення. Учасники чергових загальних зборів акціонерів повинні мати при собі паспорт та документ, що підтверджує право власності на прості іменні акції АК «Київенерго» (сертифікат іменних акцій або виписки про залишки на рахунку в цінних паперах). Представники акціонерів можуть взяти участь у чергових загальних зборах акціонерів на підставі довіреності, оформленої згідно з чинним законодавством.

Довідки за тел.: 8 (044) 239-46-00.

ПРАВЛІННЯ.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 23.01.2008 р. порушено справу №43/652 про визнання банкрутом закритого акціонерного товариства «Русин», юридична адреса: м. Київ, вул. Дружківська, 6, п/рахунок №2600118016338 в КРФ ВАТ КБ «Хрещатик», МФО 300830, код ЄДРПОУ 21644026).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Красулю Валентина Антоновича (ліцензія серії АВ №176274 від 30.09.05), 95000, м. Сімферополь, вул. Батурина, 44/50, кв. 142.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області(21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури на підставі ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» наступних підприємств:

1. Постановою від 07.02.2008 р. по справі № 5/55-08 — Жмеринського державного торгівельно-виробничого підприємства робітничого постачання (код 01101364, Вінницька обл., м. Жмеринка, вул. Образцова, 6),
2. Постановою від 11.02.2008 р. по справі № 10/5-08 — Суб'єкта підприємницької діяльності Челишева Євгенія Вікторовича (код 2705310797, Вінницька обл., м. Жмеринка, вул. Гагаріна, 11 кв. 3),
3. Постановою від 12.02.2008 р. по справі № 10/4-08 — Фізичної особи — підприємця Абу Ліфе Махмуд Ізмаїл Махмуда (код 2700321837, Вінницька обл., м. Жмеринка, вул. Горького, 4 кв. 5).

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) від 22.02.2008 р. по справі №22/63 б Товариство з обмеженою відповідальністю «Старобільський завод продовольчих товарів», розташоване за адресою: м. Старобільськ, вул. Лугова, 1, код ЄДРПОУ 00377360, п/р №26002568505230 в Луганській обласній філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 304018, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Мамруков Олександр Анатолійович (ліцензія серії АВ №307500 від 30.05.2007 р., що мешкає за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Челюскінців, 143а/76).

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 21.02.2008 року по справі № 7/25 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо міжнародної науково-виробничої корпорації «Владимир» (39600, Полтавська область, м. Кременчук, 2-й Пішаний тупик, 3, код ЄДРПОУ 22529451).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича, що діє на підставі ліцензії серії АВ № 116256 від 25.01.2005 року (39600 м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 29, кв. 6).

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ТОВ «ФІНКО» (м. Київ, вул. Щорса, 31, тел.: 5369169) повідомляє про втрату документів: Статуту, Свідоцтва про державну реєстрацію від 06.11.03 № 38856, довідки з ЄДРПОУ № 15056, довідки 4-ОПП від 25.11.03 № 33768/1, та повідомлень з фондів.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково суддями: **Бишевську Наталю Анатоліївну, Ліпинського Олександра Вікторовича.**

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «ТЕХКИМСБУТ-5» (07351, Київська обл., Вишгородський р-н, с. Синяк, вул. Лесина, 57; код ЄДРПОУ 33921846), постановою № Б11/046-08 від 05.03.2006 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бенедюка Сергія Степановича (03110, м. Київ, а/с 157; ліцензія серії АВ № 081128 від 17.07.2006 р.).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду Київської області.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» господарський суд Тернопільської області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддею безстроково РУДЕНКА Олега Володимировича - суддю господарського суду Тернопільської області, який Указом Президента України №525/2003 від 12.07.2003 р. був призначений на посаду судді строком на п'ять років.

Постановою Господарського суду м. Києва № 23/18-6 від 28.02.2008 р. визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Київський Дріжджовий завод», ідентифікаційний код 00383314, та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Солом'янюка Павла Григоровича, ліцензія серії АВ № 307230. Претензії кредиторів приймаються за адресою: м. Київ, вул. Басейна, 13, кв. 1, тел. 234-25-12 та тел. 234-57-66.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) Постановою по справі №18/70 від 05.02.08 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно ПП «ВТФ «Докнафта», м. Кременчук Полтавської обл., м. Кременчук, вул. Пушкіна, 21, кв. 1, код ЄДРПОУ 31622711).

Ліквідатором призначено Несвіта В. І. (ліцензія №176021 від 06.06.05 р.), 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1-Б, кім. 18, тел./факс: 508-067.

До відома акціонерів АТЗТ «Обухівський молокозавод»

АТЗТ «Обухівський молокозавод»

повідомляє, що згідно з рішенням Правління (Протокол від 25.02.2008 р.) встановлюється нова дата проведення загальних зборів акціонерів 29 квітня 2008 р. о 15-00 за адресою: м. Обухів, вул. Каштанова, 1, актовий зал АТЗТ «Обухівський молокозавод».

Порядок денний:

1. Звіт правління Товариства про підсумки роботи Товариства за 2007 рік. Перспективи розвитку на 2008 рік.

2. Звіт Ревізійної комісії за 2007 рік, висновок Ревізійної комісії щодо річного звіту та балансу АТ.

3. Звіт Спостережної ради за 2007 рік.

4. Про розподіл прибутку за 2007 рік, порядок та термін виплати дивідендів.

5. Довибори членів правління АТ.

6. Довибори членів Ревізійної комісії АТ.

7. Про затвердження нової редакції Статуту Товариства.

8. Затвердження внутрішніх нормативних актів.

9. Про затвердження договору на ведення реєстру акціонерів з незалежним реєстратором АБ «Таврика», в зв'язку з його новою редакцією.

Основні показники фінансово-господарської діяльності Товариства за 2006-2007 р. (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	2007	2006
Усього активів	12716,9	11217,8
Основні засоби	4974,8	4605,3
Довгострокові фінансові інвестиції	1633,4	1633,4
Запаси	2328,1	2133,1
Сумарна дебіторська заборгованість	1239,8	1303,1
Грошові кошти та їх еквіваленти	2261,3	4696,9
Власний капітал	11056,4	10085,5
Статутний капітал	3202,7	3202,7
Довгострокові зобов'язання	0	0
Поточні зобов'язання	1660,5	1132,3
Чистий прибуток (збиток)	1132,6	1084,1
Середньорічна кількість акцій (шт.)	305017	305017
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	218	220
Початок реєстрації з 14-00 до 14-50. Місце проведення зборів — актовий зал АТЗТ «Обухівський молокозавод». Для участі у зборах акціонерам при собі необхідно мати документ, який посвідчує особу, представникам акціонерів — довіреність, оформлену з чинним законодавством. Свої пропозиції щодо порядку денного загальних зборів, приймаються від акціонерів у письмовій формі не пізніше як за 30 днів до їх скликання.		
Довідки за тел. 5-12-71, 5-31-65.		
Правління АТЗТ «Обухівський молокозавод»		

Постановою господарського суду Рівненської області від 06.02.2008 року по справі № 4/8 Сільськогосподарське приватне підприємства «Маяк» (ЄДРПОУ 30712002, м. Тумань, Дубровицький р-н, Рівненська обл., 34110) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тихончук Л. Х. (ліцензія серії АБ № 176236, вул. Словацького, 4/6, оф. 14, м. Рівне, 33028).
Довідки за тел.: 8 (0362) 22-11-40.

Постановами Господарського суду м. Києва визнані банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно:

- по справі № 43/151 ТОВ «Українська паливно-енергетична компанія» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 4/6, В, 1102; код ЄДРПОУ 30637554);
- по справі № 43/148 ТОВ «Ремплер» (03191, м. Київ, вул. Лятошинського, 4-А/289; код ЄДРПОУ 32220503);
- по справі № 43/150 ТОВ «Інвестиційна компанія «Бекас» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 15-А; код ЄДРПОУ 32827850);
- по справі № 43/149 ТОВ «Фондова компанія «Соло-Капітал» (01103, м. Київ, Залізничне Шосе, 47; код ЄДРПОУ 34240207).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нестеренка С. С. (м. Бровари, вул. Гагаріна, 27, кв. 193). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

Ліквідатор ТОВ «Київський універсальний банк»
Повідомляє про продаж на аукціоні майна банку
До продажу пропонується:

1. Нежитлове приміщення за адресою: м. Маріуполь, пр. Леніна, 127, прим. 128, 129, 131, загальною площею 95,6 м². Початкова ціна аукціону: 142 250,0 грн. з ПДВ. Аукціон буде проведений через 30 календарних днів з моменту виходу цього оголошення за адресою: м. Київ, пр-т Академіка Глушкова, 1, Українська універсальна товарна біржа (павільйон №6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні - за три дні до аукціону. Гарантійні внески складають 10 відсотків від початкової ціни аукціону і вносяться на р/р 260083010794 в ТОВ КБ «Актив-Банк» м. Київ, МФО 300852, код ЗКПО 33778197, ПП «Марва». Реєстраційний внесок складає 51,0 грн. з ПДВ за кожний лот і вноситься на р/р Української універсальної товарної біржі №260093011152 в АК Промислово-інвестиційного банку (ЗАТ) в м. Києві, МФО 300012, код 16470831. За більш докладною інформацією звертатись по тел.: 8 (044) 596-93-24.

До уваги акціонерів відкритого акціонерного товариства "Херсонський нафтопереробний комплекс" (ВАТ "Херсоннафтопереробка")

ВАТ "Херсоннафтопереробка" повідомляє про зміни в порядку денному позачергових загальних зборів акціонерів (опублікований в газетях: "Голос України" 05.02.2008р. №22 (4272), "Горожанин Горожанка" 07.02.2008р. №06/1087), які відбудуться 27 березня 2008 року о 12.00 за адресою: м.Луцьк, вул.Грушевського, 30 (актовий зал, 5-й поверх). Реєстрація акціонерів з 10.00 до 11.45. У зв'язку з надходженням відповідної пропозиції від акціонера, який володіє більш як 10 відсотками голосів, порядок денний загальних зборів акціонерів доповнений пунктами 2 - 4:

2. Про зміну найменування Товариства.
3. Про зміну місцезнаходження Товариства.
4. Про внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.

Правління ВАТ "Херсоннафтопереробка"

«АКІБ «УкрСиббанк»

оголошує про відкриття конкурсу з вибору компанії-провайдера послуг таксі. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою elena.ivanchenko@ukrsibbank.com.

Контактна особа — Іванченко Олена. Конкурс проводиться до 14 березня 2008 року включно.

Господарським судом м. Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павліченко, 5) порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Дардан», справа 20-5/599, адреса: 99716, м. Севастополь, с. Терновка, вул. Куйбишевська, 4, і. к. 30026625, п/р 26009255898001 у Севастопольської філії Приват-Банка, МФО 324935.

Розпорядником майна по справі призначено Салієва І. Є., м. Сімферополь, вул. Туркенича, 13, Ліцензія серії АВ № 158443 від 27.11.2006 р.Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Оголошення про проведення тендеру Шановні панове!

У зв'язку з проханням страхових компаній Закрите Акціонерне Товариство АКБ «Одеса-Банк» оголошує про продовження строку проведення закритого тендеру по акредитації страхових компаній, який відбудеться 17 березня 2008 року за адресою: 65029, м. Одеса, вул. Княжеська, 32.

Заяви на участь у конкурсі приймаються з 9:00 до 18:00 годин до 10 березня 2008 року.

Контактна особа консультант клієнтської підтримки Сидоренко Юлія Анатоліївна, телефон: (8-0482) 305-186. Ліцензія НБУ №159 від 29.12.2001 р.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) по справі № Б-31/07-08 від 23.01.2008 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Астра» (код 30772784, Харківська обл., Барвінківський р-н, с. Семилане) визнано банкрутом згідно ст. 51 ЗУ «Про банкрутство» та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гузь О. П., ліц. АБ № 246924 від 11.04.2005 р., 64625, Харківська обл., Лозівський р-н, с. Яковлівка, вул. Леніна, 102. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 26 лютого 2008 р. по справі № Б-19/23-08 приватне підприємство «Орбіта 2010» (ЄДРПОУ 3320575, Харківська обл., Харківський р-н, смт Високій, вул. Ошепкова, 52, кв. 6, п/р 26002301000230 у ХФ ВАТ ВТБ Банк, МФО 351631) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Саутенка Сергія Олеговича (ліц. АБ № 216886 від 05.04.05 р.; 61135, м. Харків, вул. Героїв Праці буд. 58, кв. 47, тел. 739-06-77). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Московський районний суд м. Харкова викликає Рибалка Олену Мусяйну, Подопрігору Юрія Павловича на судові засідання як відповідачів по справі про стягнення заборгованості. Судове засідання призначене на 31.03.2008 р. о 09.30 у приміщенні суду за адресою: м. Харків, пр. 50-річчя ВЛКСМ, 38-е. За неможливості явки до суду, відповідачі зобов'язані повідомити суд про причини неявки. У разі неявки відповідачів до суду в зазначений день і час без поважних причин або неповідомлення ними суду про причини неявки, справу буде розглянуто за Вашої відсутності.

Суддя А. Ю. Скотар.

Шановні акціонери

ЗАТ «Гумово-технічні вироби»

Повідомляємо про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 29 квітня 2008 року о 13.00 за адресою: м. Горлівка, Донецька область, вул. Горлівської дивізії, 62. Реєстрація акціонерів 29.04.2008 р. об 11.00. Акціонери можуть ознайомитись з документами в бухгалтерії ЗАТ «ГТВ» з 8.00 до 13.00 кожного дня.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства у 2007 році.

2. Затвердження звіту наглядової ради про роботу за 2007 рік.

3. Затвердження звіту та висновків ревізійної комісії за 2007 рік.

4. Затвердження річного звіту та балансу товариства за 2007 рік.

5. Затвердження плану роботи на 2008 рік.

6. Про визначення порядку покриття збитків товариства за 2007 рік та затвердження нормативів розподілу прибутку на 2008 рік.

7. Внесення змін та доповнень до Статуту підприємства.

8. Делегування окремих повноважень загальних зборів наглядовій раді.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.)

	Період	
	Звітний	Попередній
Усього активів	3098,2	3118,8
Основні засоби	957,0	1026,2
Довгострокові фінансові інвестиції	—	—
Запаси	813,5	786,9
Сумарна дебіторська заборгованість	1222,9	1191,4
Грошові кошти та їх еквіваленти	13,4	70,0
Нерозподілений прибуток	392,4	516,4
Власний капітал	1275,1	1291,7
Статутний капітал	170,0	170,0
Довгострокові зобов'язання	—	—
Поточні зобов'язання	1260,7	1140,7
Чистий прибуток (збиток)	-140,6	251,9
Середньорічна кількість акцій (шт.)	17000	17000
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	107	109

ХТБ «Алмаз» проводить щотижневі біржові торги по реалізації рухомого та нерухомого майна підприємства банкрута ВАТ «Генічеський рибоконсервний завод» (код ЄДРПОУ 00463148) розташованого за адресою: м. Генічеськ Херсонської області, вул. Свердлова, 2, а саме:

- будівлі майстерень із складом та навісами (літ. П, П1, П2, Р1, Т1) - стартова ціна 45000,00 грн.;
- некомплектне обладнання, що використовується у рибопереробній промисловості, комп'ютерне обладнання б/у, запчастини та матеріали - стартова ціна 37000,00 грн.

Початковий внесок у розмірі 10 (десяти) % від стартової ціни, повинно бути внесено до 16 квітня 2008 р. за наступними реквізитами: р/р 260062046 в УСБ м. Херсон, МФО 352015, код ЄДРПОУ 24946331.

Торги будуть відбуватися щосереди о 15 год. 00 хв. за адресою: м. Херсон, проїзд Військовий, 6, каб. 3, починаючи з 16 квітня 2008 року. Заявки на участь у торгах приймаються за вищевказаною адресою.

Довідки за телефоном - **80552 45-40-52.**

Ухвалою Господарського суду Луганської області (9100, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) від 04.02.2008 року по справі №12/256 порушено справу про банкрутство Міського комунального підприємства «Міськводоканал» м. Луганськ (адреса: 91047, м. Луганськ, вул. Оборонна, 36-А, код ЄДРПОУ 03340682, п/р 26005304862505 в ВАТ «Светбанк», МФО 300164, ІПН 033406812367.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гаврильченко Валентина Михайловича (18002, м. Черкаси, абон. скринька №554, ліцензія АВ №347380 від 07.02.08 року). Заяви кредиторів приймаються розпорядником майна протягом одного місяця з моменту опублікування оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ ВАТ «Універсам № 12»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 04 травня 2008 року о 14 годині, за адресою: 03134, м. Київ, вул. Жолудева, 4.

Порядок денний:

1. Вибори Голови загальних зборів та Секретаря загальних зборів акціонерів.
2. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2007 рік та його затвердження.
3. Звіт ревізійної комісії за 2007 рік.
4. Розподіл прибутку за 2007 рік та плановий розподіл прибутку на 2008 рік.
5. Про надання доручень з питань фінансово-господарської діяльності. Реєстрація акціонерів та їх представників проводиться у день проведення зборів з 11.30 до 13.30 за місцем проведення зборів.

Правління ВАТ «Універсам № 12»

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ фінансово-господарської діяльності ВАТ «Універсам № 12» (тис. грн.)	ПЕРІОД	
	Звітний 2007 рік	Попередній 2006 рік
Усього активів	2827,7	2974,4
Основні засоби	1673,6	1785,1
Довгострокові фінансові інвестиції	—	—
Запаси	346,5	308,6
Сумарна дебіторська заборгованість	100,4	216,0
Грошові кошти та їх еквіваленти	7,1	5,1
Нерозподілений прибуток	69,0	59,2
Власний прибуток	789,8	936,8
Статутний капітал	287,0	287,0
Довгострокові зобов'язання	1392,6	1192,6
Поточні зобов'язання	645,3	845,0
Чистий прибуток	69,0	50,6
Середньорічна кількість акцій (шт.)	1148192	1148192
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	—	—
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	—	—
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	54	53

Завтра у більшості областей України часом пройде невеликий дощ, лише на заході — переважно без опадів. Температура вночі не опускатиметься нижче нуля градусів, удень буде до 6—9° тепла.

ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

Не зіпсуйте страву часником

- Гірчиця, розведена на молоці замість води, зберігається довше і не сохне.
- Пам'ятайте, що часник для приправи потрібно використовувати обережно — він перебиває притаманний страві смак і запах.
- Корицю перед використанням потрібно трішки просушити на плиті і потім потовкти з цукром.
- Кардамон треба очистити від білої шкаралупки, а потім потовкти з цукром.
- Кожну пряність слід зберігати в окремому посуді зі щільно закритою кришкою. Брати її потрібно сухими руками або сухою ложкою.

ВАШ ВИБІР

Глечик, що очищає воду

Хочемо придбати фільтр для води. Порадьте, який краще обрати? Бажано, щоб він був ошадним і простим у користуванні.

Семен ПОСНЯНСЬКИЙ.

Миколаїв.

Фільтри для очищення води бувають кількох видів: стаціонарний фільтр, фільтр-насадка на кран, настільний фільтр і глечик. От на останньому виді ми і зупинимось.

Глечик — найпоширеніший фільтр для очищення води. Складається він з чотирьох частин: основний корпус, куди стікає вода; чаша, куди ви наливаєте воду; кришка та вугільний фільтр, що кріпиться до чаші. Механізм роботи простий: вливаєте один-два літри води в чашу і чекаєте, поки вона відфільтрується. Коштує така річ трохи більше ста гривень. Щоправда, до нього періодично потрібно купувати картридж — це ще гривень 30.

У такого фільтра є три мінуси.

1. Фільтр може пропустити лише обмежену (малу) кількість води. Коли вона відфільтрується — чашу можна повторно наповнити, але доведеться почекаати. На практиці перевірено: у побутовому використанні такий незначний недолік жодних незручностей не завдає.

2. З фільтром потрібно поводитися акуратно. Якщо корпус трісне — доведеться купувати новий.

3. Картридж необхідно змінювати. Як часто — залежить від того, наскільки активно ви ним користуєтесь і скільки чоловік у вашій родині. Якщо, приміром, двоє використовують фільтр два-три рази на добу, то його вистачить приблизно на три місяці. Отже, будьте готові витратити близько 30 гривень на заміну картриджа.

Плюси:

1. Переносний фільтр можна взяти на дачу, в намет, до лісу. Він не залежить від електрики і водопровідної труби.

2. У фільтрах-глечиках є кілька видів модулів, завдяки яким ви можете вибрати собі фільтр для м'якої або твердої води. А також бактерицидний модуль.

3. Фільтр зручний тим, що працює самостійно: за ним не потрібно стежити і непокоїтися, що вода може розлитися.

4. Фільтр можна швидко почистити і легко замінити новий картридж.

Сторінку підготували
Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО
та Оксана КАЛУГІНА.

Редактор номера Віктор НІКІПЕЛОВ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 701

ТОВ «Преслайм» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-264

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

ЦЬОГО ДНЯ, 14 БЕРЕЗНЯ

- 1883. Помер Карл Маркс, теоретик комунізму.
- 1905. Народився Юрій Лавров, у 1938—68 — актор Київського театру імені Лесі Українки. (Батько Кирила Лаврова.)
- 1933. У Києві, Харкові, Одесі та Дніпропетровську відновлено університети, ліквідовані у 20-х роках.
- 1958. В Інституті математики АН УРСР розроблено універсальну електронно-обчислювальну машину "Київ".
- 1967. Указ Президії Верховної Ради СРСР про переведення підприємств та установ на 5-денний робочий тиждень з двома вихідними днями.

життя. І тоді у вашому домі завжди буде сонячно, затишно і пануватиме любов.

Підготувала Валентина СОТНИКОВА (Укрінформ).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Тільцям — фіалку, дівам — цисус

КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ

Напередодні загального свята або дня народження когось з рідних ми беремо в облогу квіткові крамниці і платимо у двічі—тричі дорожче, ніж зазвичай, за зрізані квіти. Краще подаруйте близькій людині кімнатну квітку. По-перше, — житиме довше, по-друге, — завжди нагадуватиме про вас. І якщо ви не знаєте, яку конкретно квітку у вазоні обрати, зверніть увагу на знак зодіаку того, кому даруєте. Адже правильно підібрані рослини допоможуть людям, народженим під конкретним знаком, досягти фізичної та духовної гармонії, перебороти хвороби та душевний дискомфорт.

Овен. Герань, азалія, бегонія. Овен символізує сильну особистість, тому всі його рослини зміцнюють наше его, допомагають досягти успіху і загартовувати характер.

Тілець. Перський цикламен, узумбарська фіалка. Тілець —

знак матеріальної стабільності, і його рослини сприяють досягненню статку. Крім того, Тілець символізує витривалість, і його рослини допомагають підтримувати сили.

Близнюки. Традесканція, папороть, пір'яста пальма, плющ, жасмин. Близнюки — знак дружби, їхні рослини допомагають підтримувати стосунки з близькими друзями та з приятелями або товаришами по службі.

Рак. Алое, агава американська. Рак — домашній, сімейний знак, тому його рослини потрібні для збереження родини, поліпшення відносин з родичами і створення в домі затишку.

Лев. Гібікус, зантедесхія, балзамін. Знак Лева пов'язаний із творчістю, натхненням і шляхетністю. Його рослини — талісмани в любові та творчості.

Діва. Циссус, монстера. Головне завдання Диви та її рослин — зміцнювати здоров'я. Крім того, вони наділяють людину розумом і розвивають інтелект.

Терези. Дрібноквіткові хризантема, кротон (кодіеум). Терези відповідають за гармонію у стосунках і розвиток відчуття прекрасного. Їхні рослини допомагають встановити мир між партнерами і розвинути гарний смак.

Скорпіон. Кактус, драцена дракон. Скорпіон підступний і вміє спокушати. Його рослини можуть бути дуже привабливі, але часто — колючі й отруйні. Вони допомагають розвинути паранормальні здібності, наприклад, ясновидіння або просто інтуїцію.

Стрілець. Лимон, деревце бонсай, сансев'єра. Стрілець — знак подорожей фізичних і духовних. Його рослини розвивають допитливість, підсилюють прагнення пізнати щось нове.

Козеріг. Юка слонова, фікус каучуконосний. Знак Козерога зв'язаний з кар'єрою і соціальним станом, тому його рослини допомагають успішній роботі. Козеріг — знак начальника, таким людям його рослини просто необхідні. Крім того, цей знак обмежує форми строгими рамками, тому його рослини допомагають тим, хто хоче схуднути.

Водолій. Маранта триколірна, пуансетія. Водолій відповідає за оригінальність, нововведення. Його рослини — незвичайні та рідкісні, стимулюють до пошуку нового, підтримують «білих ворон».

Риби. Орхідеї, циперус. Риби — знак мудрості і натхненності. Його рослини допомагають відволіктися від побутових проблем і знайти в житті духовні цілі.

Вдалого вам вибору!